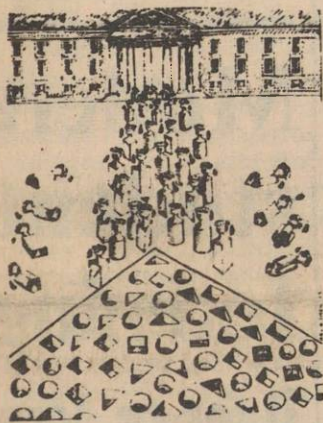

STUDENTAVISA I TROMSØ

Organ for Tromsø-studentene
3.årgang — Nr. 6. Okt. 1978

INNE I AVISA:

Tinget inn
for en
rasjonali-
sert univer-
sitetsut-
danning
Side 5

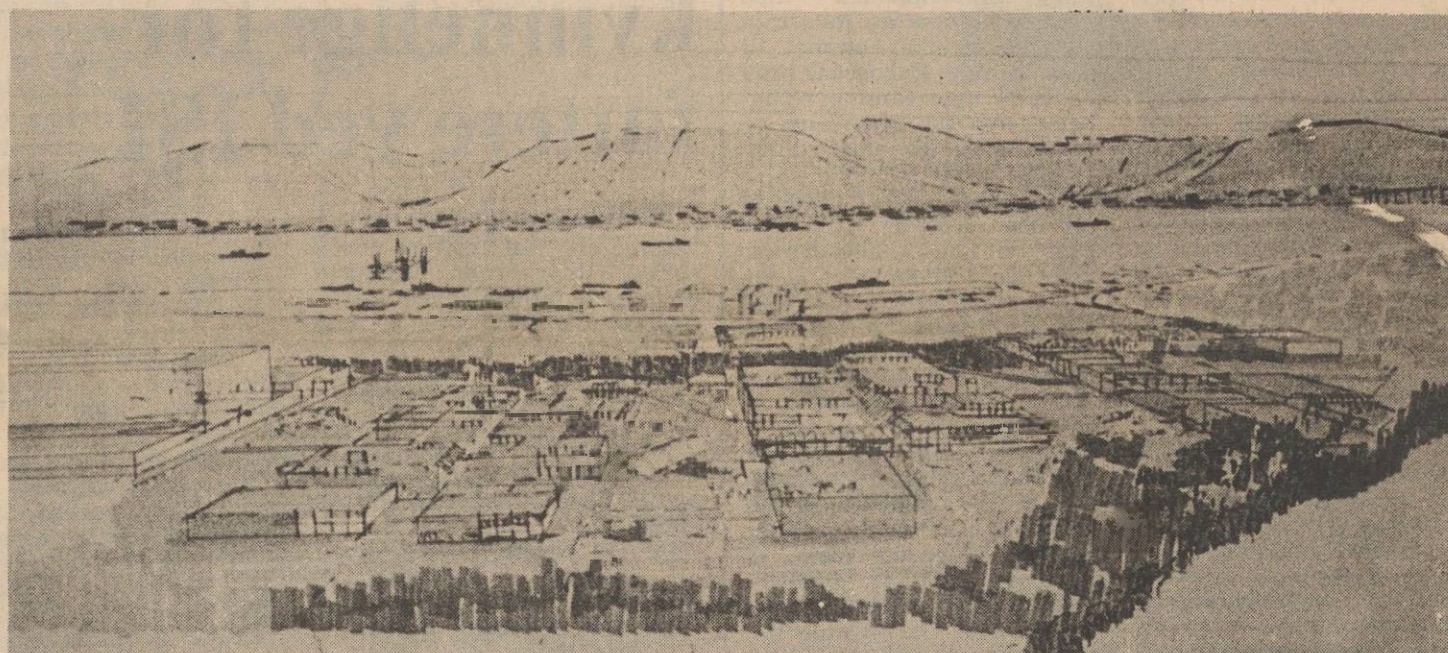
Palestina-
solidaritet
Side 8

Det nye Pax-
leksikonet
Side 9

Intervju med
fungerende
forkvinne
i student-
idrettslaget
Side 12

BREIVIKAUT- BYGGINGA

Se midt-
sidene

SLIK VIL DET BLI:

Et område — et universitet

LES OM:

- institutt for mate-
matiske realfag som
er flyttet inn i ny-
bygget —
- hva en student mener
om «nyuniversitetet»
- fremdrifta i den
videre bygginga

STATSBUD- SJETTET!

Se leder side 3 og ut-
fyllende artikkel side 4

Hvor er vi?

Søndre Tollbugt. 7 b, 4. etg. Tlf. nr.: 81 715

Adressen og telefonnummeret til Studentutvalgets kontor, som dessuten brukes jevnlig av NSU-delegat-gruppa, Studentavisas redaksjon, Studentidrettslaget og Studentersamfunnet er VIKTIG Å HUSKE FOR ALLE STUDENTER.

Kontortid for Studentutvalget:

Man.: kl. 9 - 12.

Tir.: kl. 9 - kl. 12.

Onsd.: kl. 9 - kl. 12 og kl. 19 - kl. 21.

Torsd.: kl. 9 - kl. 11.

Om formiddagen er kontorassistenten til stede, og onsdag ettermiddag er SU's faste møtetid. De andre organer har også faste møtetider 1 gang i uka. (Se nærmere oppslag rundt på universitetet.)

Situasjonsrapport - Øvre Breivang

Det var med ikke liten spenning at Øvre Breivangs beboere vendte tilbake til Huset for å starte nytt semester. Leieboerutvalget hadde på vårparten fått klar beskjed om at Øvre Breivangs feil og mangler skulle være utbedret ved høstsemesterets start. La det være sagt med en gang — dette har ikke skjedd. Vi kan bare slå fast at «barnesykkdommene» slett ikke er helbredet og ser ut til å være av permanent art. Vi skal likevel ikke unnlate å trekke fram det positive først. Arbeidene rundt huset med planering og tilsåing er vel gjort så bra som noen kan forlange. Det er imidlertid det eneste vi faktisk kan notere på plussida foreløpig. Det som er alvorlig og forstemmende er at lekkasje og trekkproblemer fremdeles eksisterer i store deler av huset, 7 måneder etter at huset er «ferdig» og på terskelen til en ny vinter.

Telefon, som det naturlig er stort behov for i ei boligblokk, ikke minst sikkerhetsmessig, med tanke på sykdom, brann etc. — er heller ikke kommet enda. Videre har vi ei TV-stue, men den er ikke møblert enda, uvisst av hvilken grunn.

Det kan utvilsomt nevnes ei

lang rekke momenter til, som i høy grad medvirker til å gjøre Øvre Breivang til et lite trivelig sted for beboerne. Her er bare de viktigste nevnt.

Vaskekonflikten som har hersket mellom beboerne og Studentsamskipnaden med hensyn til vask av fellesrom har heller ikke kommet til noen løsning. Beboernes krav om å få nyte samme rettigheter som på Prestvann og Storskogåsen har ikke vunnet gehør.

Vi som bor her er med andre ord ikke fornøyde. Vi er klar over at Samskipnaden har alvorlige problemer vis a vis entreprenør og arkitekt med hensyn til ansvaret for Øvre Breivang — skandalen. Leieboerutvalget finner det likevel på sin plass å understreke at det å bo på Øvre Breivang er litt av en tålmodighetsprøve for beboerne. Det er bare å slå fast at Samskipnaden nå må få ordnet alle feil og mangler på Øvre Breivang raskt. Vi tviler på om f.eks. medlemmene av et vanlig boligbyggerlag ville vist samme tålmodighet som oss.

Leieboerutvalget på
Øvre Breivang.

Husk søknadsfristen for studentorganisasjoner og lag til å søke Studentutvalget om økonomisk støtte: 15. oktober

Er du interessert i å kjøpe skrivemaskin?

Studentutvalget og NSU-delegatgruppa skal kjøpe inn skrivemaskiner. Hvis mange studenter også er interessert, vil Studentutvalget ta sikte på å gjøre et fellesinnkjøp for å få gunstige moderasjoner. Merke og type er ikke bestemt. Dette vil vi komme tilbake til etter å ha innhentet de ulike tilbudene.

Hvis du er interessert, ta kontakt med Studentutvalget, tlf. 81715, snarest.

Moderat kjønnskvoteing ved universitetet i Tromsø

Nationen kalte det «en verdenshistorisk begivenhet», mens Morgenbladet slo stort opp på første side i sommer at «Universitetet i Tromsø foretrekker kvinner». Grunnen: At Institutt for språk og litteratur ved utlysning av en stilling i nordisk språkvitenskap fikk gjennom en formulering om at «Under ellers like vilkår vil en kvinnelig søker bli foretrukket».

Om vedtaket vil bety noe i praksis, gjenstår å se til stillingen skal besettes, men det er klart interessant at Universitetsstyret enstemmig gikk inn for denne «moderate kjønnskvoteing». (Radikal kjønnskvoteing ville være at dersom det fantes en kvalifisert kvinne blant søkerne, skulle hun foretrekkes). Men smutthuller er der fortsatt, i formuleringen «under ellers like vilkår».

Gerd Bjørhovde

Porno-aksjon og hva så?

I Tromsø har en såkalt uavhengig kvinnegruppe på institutt for samfunnsfag i det siste mobilisert til kamp mot strip-teaseshow på Hawk Club. Med parolene «stopp showet», «nei til porno» og striptease er kvinneforakt har aksjonen klart å tiltrekke seg atskillig oppmerksomhet.

Vanligvis vil en slik aksjon vekke sympati på venstresida, men etter vår mening vil en støtte til denne aksjonen være lite gjennomtenkt.

La oss se på kvinnegruppas argumentasjon, slik den kom fram på et diskusjonsmøte

mellom aksjonsgruppa og en del «skeptikere» (bl.a. en del av oss som har vært med på å lage denne):

STRIP-TEASE ER MOTBYDELIG

Aksjonsgruppa framhever sjøl at aksjonen var en spontan oppstått og isolert aksjon, og hadde som eneste formål å samle alle som ønsket å stoppe showet. I et innlegg i «Nordlys» begrunnes motstanden mot showet slik: «Det motbydelige ved strip-tease er at utseende og seksualitet kommer i sentrum og gjøres

til det eneste interessante ved kvinnen». Videre framhever det at det ikke er av puritanske grunner de ønsker showet stoppet.

Tilsynelatende en grei argumentasjon, men bare tilsynelatende. For i sin konsekvens står aksjonen i fare for å bli en del av et puritansk korstog mot seksualitet uansett forsikringer om det motsatte. Hvorfor det?

PORNOEN OG ALLIANSEPARTNERE

Fordi aksjonsgruppa konsekvent nekter å diskutere og få fram hva som er grunnlaget for pornoen — hva grunnen er til at høyst vanlige menn bruker pornografi, evt. går på strip-teaseshow. Hva er grunnen til at profittørene kan ha noe å profitere på? Parolene og avisinnlegget til aksjonsgruppa gir inntrykk av at striptease er noe spesielt motbydelig, og at kvinneforakt er noe spesielt for pornografien. Når en på denne måten beveger seg på overflaten, er det ikke merkelig at en kan komme til å inngå tvilsomme allianser. I forbindelse med pornobalene resulterte det i at en del av kvinnebevegelsen og tradisjonelle konservative

Forts. side 11

Tverrfaglig forelesningsrekke om kvinnelige forfattere ved ISL

For fjerde gang tilbyr litteraturlærere ved Institutt for språk og litteratur nå i høst en serie åpne forelesninger med kvinnenema. Høsten 74 og 75 var emnet «Kvinner i litteraturen før og nå», høsten 77 «Ukjente kvinnelige forfattere», mens høstens serie har tittelen «Nålevende kvinnelige forfattere fra mange land» og består av følgende forelesninger:

- 5.10 Ase Hiorth Lervik om Martha Christensen (dansk, f.1926)
- 12.10 Gerd Bjørhovde om Edna O'Brien (irsk, f.1932)
- 19.10 Erik Egeberg om Bella Achmadulina (russisk, f.1937)
- 26.10 Anna Riitta Lindgren og Ase Hiorth Lervik om Märta Tikkanen (finlandssvensk, f.1935)
- 2.11 Synnøve des Bouvrie Thorsen om Anja Meulenbelt (hollandsk, f.1945)

9.11 Wenche Aamold om Karin Struck (vesttysk, f.1947)

16.11 Anne-Cathrine Andersen om Brigitte Schwaiger (østerriksk)

Alle forelesningene holdes i Brennygget, rom 4 B/C, 19.15-20.00.

Kvinnerns erfaringer har aldri blitt sett på som like vesentlige som menns. Dette reflekteres i politikk og samfunnsliv, og det gir seg uttrykk i litteraturen og i kritikkens vurderingskriterier. Derfor har da også kvinnelige forfattere alltid hatt langt vanskeligere enn menn for å nå fram, de har blitt fortiet eller misforstått eller latterliggjort. Det er med andre ord et klart fagkritisk siktemål med det arbeidet vi legger ned i å se på litteraturen fra et kvinnersperspektiv og få kvinners litterære innsats fram i lyset.

Gerd Bjørhovde

Studentane må ikkje sparkas bort frå Teoribygget

Dette var hovedinntrykket ein sat att med etter det åpne møtet om «sprenginga av Teoribygget» den 14. september.

Studentane har heile tida krevd at romproblema må løysast ved at ein aukar golvflata på Teoribygget, — f.eks. ved å bygge brakker i tilknytning til det eksisterande bygget, eller som ein av lærarane sa i eit engasjert innlegg: «Vi må bygge opp eller ut», og peika ut på parkeringsplas-

sen. På møtet vårt fikk synet vårt brei støtte samstundes som grunnlaget for argumentane våre vart stadfest:

Arealbehova ved Teoribygget (TB) idag er mykje større enn det ein «vinn» ved å flytte lesesalane og biblioteket ut. I tida frem til universitetssjuehuset i Breivika kan takast i bruk vil ein berre trengje meir og meir golvflate. Eit tal som 1100 kvm meir enn ein har i dag vart nemd. Mack-bygget dit studentane og biblioteket

Moderat studentforening Hvor er dere blitt av?

Studentavisa hadde i dette nummer planlagt et intervju med Moderat Studentforenings talsmann i Tromsø, Gerd Westblad, men ved henvendelse til ham får vi vite at han har trukket seg fra politisk arbeid. Han kunne heller ikke oppgi noen annen kontaktperson for Moderat Studentforening. Så vi spør — hvor er dere blitt av....?

var meint flytta, er altfor lite til å romme eit skikkelig bibliotek og samstundes gje studentane rimelege arbeidstil høve.

Finansrådmann Arne Nordgård vart svært forferda då han fekk høyre kor vanskeleg romsituasjonen var, og han lova å gjere sitt for å løysa problema.

Unni Grøneng fra Plan- og utbyggingsavdelinga ved universitetet (PLUT) sa at det hadde stor vørnad for instituttet sitt «indre sjølstyre», og at dei derfor ville gjere kva dei kunne for å løyse problema på det viset fagområdet sjølvtid var best.

Saka må derfor haldast varm i tida som kjem slik at Fagstyret ved fagområdet medisin ikkje fell attende til gamle synder og «gløymen» den konklusjonen som svært mange (alle?) som var tilstades på kantina på TB 14. september trakk:

Plassproblema fram til Medisinsk Institutt (MI) i Breivika står ferdig må finne si løysning NO. Dette kan berre skje ved å bygge ut TB eller ved å skaffe lesesalplassar og kontor i ei brakke-løysning utafor veggane til TB.

STUDENTAVISA I TROMSØ

Organ for
Tromsø-studentene

3. årgang — Nr. 6. Okt. 1978

Redaksjon:
Øystein Ballari,
Jørn Fossum, (ansv.)
Synnøve Jenssen,
Torill Jenssen,
Auldild Nedberg,
Aileen Nilsen, (ansv.)
Astrid Torvik

Adr. Søndre Tollbugt. 7 b, Tromsø.
Tlf. 81 715

Studentavisa er organ for studentene ved Univ. i Tromsø, og kommer ut ca. en gang i måneden. Redaksjonen er valgt på Sos. Fronts politiske grunnlag.

Trykt i 1500 eks.

Sosialdemokratiet ruster opp kapitalen

Årets statsbudsjett og lønns- og prisstoppen er regjeringas medisin for å redde en kriseramma kapitalisme. Det overordna målet for regjeringas politikk er å styrke den norske kapitalens konkurranseposisjon. Hovedingrediensene i den hestekuren som regjeringa har satt i verk, er velkjent høyre-politikk: Arbeiderklassen skal stramme inn livreima, utgiftene til uproduktive statlige sektorer som utdanning og helse- og sosialstell skal skjæres ned og økonomien skal omstruktureres. Bedre betingelser for profitt-produksjonen, innebærer altså senka levestandard for store grupper av befolkninga, en reduksjon i sosialt viktige offentlige ytelser og økt arbeidsløshet.

For å kunne gjennomføre denne borgerlige krisepolitikken, har regjeringa gjennom diktat avskaffet og kriminalisert arbeidsklassens tilkjempa rettigheter: Arbeiderklassen skal i tida framover ikke ha mulighet til å forsvare seg mot reallønnsnedslag gjennom lokale forhandlinger og aksjoner.

Dagens situasjon forhandler tre viktige sosialistiske sannheter: + Kapitalismen er ikke krisefri. Kapitalismen er tvert imot et ufornuftig system som med jamne mellomrom rystes av dyptgående kriser. + Kapitalismen står i direkte motstrid til arbeidsklassens interesser, kampen for sosialt framskritt og en allmennfrigjøring. + Sosialdemokratiet kan ikke gjennomføre dette systemet til et sosialistisk samfunn. Som statsbærende parti er sosialdemokratiet henvist til å administrere systemet på en måte som ikke truer profittproduksjonen. I krisetider mister derfor sosialdemokratiet det siste snev av å være et (arbeiderparti).

SOSIALISTISK FRONT ved Universitetet i Tromsø mener det er viktig at vi i tida som kommer styrker kampen mot de utslagene den borgerlige krisepolitikken får på universitetet: Vi må protestere mot den dårligere studiefinansieringa, den skeivere rekrutteringa til høyere utdanning, den vanskeligere studiesituasjonen og den faglige ønsrettinga: Vi må derfor ta opp diskusjoner på allmøte om hvordan vi kan markere oss. Men det er også viktig at vi styrker kontakten med andre elev- og studentgrupper og prøver å bygge ut alliansene med grupper utenfor lærestedene. 140 000 arbeidere har til nå streika, protestert eller uttalt seg mot regjeringas krisepolitikk. Flere vil følge etter. Vi må støtte og stå solidarisk med den kampen som utvikles på arbeidsplassene.

Studentidretten i Tromsø

Vi har i dette nummeret et intervju med fungerende forkvinne i Tromsøstudentenes Idrettslag. I stor grad viser det seg at TSI strir med de samme problem som de mer aktive konkurranseklubbene. Lederkrisa i norsk idrett skulle være et kjent fenomen.

Det er nok enda ei god stund før studentidretten i Tromsø når fram til de organiserte former slik vi kjenner dem ved våre eldre universiteter og høyskoler. Helt avgjørende synes det å være med egne idrettsanlegg, en sak som neppe vil bli realisert før universitetet ute i Breivika er ferdigutbygd engang i 80-åra.

Likevel er det påfallende at interessen for vårt idrettslag og dets tilbud ligger på et lavmål blant studentene. Vår passive tilværelse med mye stille-sitting i forelesningsalene og foran lese-plassen har utvilsomt en negativ følge på vår fysiske tilstand. Vi trur imidlertid ikke at studentene som gruppe er avvisende overfor tanken på å friske opp sitt studie med litt fysisk mosjon. Det er mer rimelig å anta at de tilbud og den organisasjonen som finnes innenfor studentidretten langt på veg bestemmer den fysiske aktivitet blant studentene. Et godt organisasjonsarbeid er som regel ei forutsetning for at ei forening skal fungere tilfredsstillende. I den forbindelse vil vi oppfordre flest mulig til å møte opp på årsmøte som TSI skal avholde i nærmeste framtid og sørge for at foreninga blir slik vi trenger den.

KRITIKK AV «UNIBOK»:

Bokhandel eller bok mangel?

Det har i høst både på medisin og historie vært reist kritikk fra studentene mot UNIBOKs innkjøpsordninger og bokutvalg. Kritikken går ut på at bøker som står på pensumlistene for semesteret, ikke er kjøpt inn ved semesterets begynnelse. Utvalget tar for lang tid. Utvalget av støttelitteratur er generelt for dårlig.

På bakgrunn av denne kritikken sendte Studentutvalget et brev til studentens arbeidsutvalg og administrasjonen ved samtlige avdelinger, fagområder og instutttadmidrasjonen — UNIBOK?

— Har dere tilsvarende problemer med innkjøp og bokutvalg som medisinene og historiestudentene?

— Hvor stor del av problemene kan skyldes dårlig administrative rutiner mellom faglærerne/instituttadministrasjonen — UNIBOK?

— Har dere andre ting å bemerke i forbindelse med UNIBOKs virksomhet?

Etter dette har Studentutvalget mottatt en rekke svar.

På noen fag blir det opplyst at de ikke har noen problemer med å få den nødvendige litteratur tilgjengelig ved semesterstart, og at pensumlistene sendes inn god tid i forvegen.

På andre fag er kritikken mot UNIBOK desto krassere:

— Bokutvalget er for lite og innkjøpspolitikken for restriktiv.

— Bestillingene tar for lang tid. UNIBOK er ikke villig til å bestille bøker fra bokhandler, men bestiller dem fra forlaget for å få hele avansen. For

utenlandske bøker blir det både billigere og raskere levering om lærerne sjøl bestiller bøker fra Universitetsbokhandelen i Oslo, Studia i Bergen eller Tapir i Trondheim, og selger dem videre.

— De ansatte i UNIBOK har for svak faglig bakgrunn.

UNIBOK på sin side forsvare seg med at ingen universitetsbokhandel i landet har så mye av sin kapital bundet i lagerbeholdning som UNIBOK i Tromsø. I forhold til studenttallet og kundegrunnlaget er det ikke mulig å øke boktilbudet. Det å gjøre utvalget mer relevant og sørge for at bøker som trengs blir kjøpt inn i tide, er det ifølge UNIBOK opp til faglærerne/instituttene å bidra til. Det er heller ikke i UNIBOKs makt å få bestillinger, spesielt fra utlandet, raskere leveret.

Konklusjonen som Studentutvalget og studentrepresentantene i Samskipnadsstyret har trukket ut fra dette, er at det er nødvendig med initiativ for å bedre UNIBOKs service på tre måter i tida framover:

— Det må på fagene/instituttene utarbeides klare ansvarsforhold og rutiner for bokbestillinger, slik at all nødvendig pensumlitteratur og annen relevant støttelitteratur kan bli kjøpt inn i tide.

— UNIBOK må i større grad være villig til å bestille bøker fra andre bokhandlere når presserende innkjøp kommer opp.

— Det må på sikt jobbes for å styrke den faglige kompetansen for de ansatte i UNIBOK, slik at de får et bedre grunnlag innenfor bestemte avdelinger.

Geografi-faget nedstemt

Studentavisa hadde i vår en artikkel om forslaget til «grunnfag i samfunnsorientert naturgeografi».

Faget var tenkt bygd opp av flere mindre kurs, hvor hovedtyngden skulle baseres på eksisterende undervisnings-tilbud på realfag: Bio I, Geo I og F 15 (Astrofysikk I). De resterende delene skulle bygges opp ved Institutt for samfunnsvitenskap. (ISV).

Vi karakteriserte i vår det nye fagtilbudet som et kafeteriafag som måtte avvises. Forslaget utgjorde ingen sammenhengende helhet, og manglet en integrasjon mellom natur- og samfunnsfag. Etter en tilsvarende kritikk fra flere hold, ble studiesplanen endret. Den samfunnsvitenskapelige/kulturgeografiske delen skulle styrkes.

Et slikt revidert forslag var oppe i Instituttrådet ved ISV mandag 2. oktober.

Instituttrådet vedtok da med klart flertall å gå imot oppretting av et grunnfag i geografi. Begrunnelsen var dels en prinsipiell avvisning av denne type oppsplitta og usammenhengende fag, og dels en vurdering av den ressursmessige situasjonen. Et viktig argument mot dette faget var også at Institutt for Biologi og geologi, hvor svært mye av undervisninga skulle foregå, har vist veldig liten entusiasme. De har blant annet sagt nei til å være med på eksamensavviklingen.

Studentavisa håper med dette at planene om dette fagtilbudet er skrinlagt.

Samskipnaden og lønns- og prisstoppen

Regjeringa har vedtatt full lønns- og prisstopp ut 1980. «Studentavisa» har tatt en telefon til dir. Kaldhol i Studentsamskipnaden og spurt han hva dette vil bety for Samskipnaden.

Kaldhol sier at budsjettet for neste år ikke vil bli ferdig før 15. okt., så det er ennå for tidlig å si noe helt eksakt. Men han tror at lønns- og prisstoppen i og for seg får liten innvirkning på Samskipnaden.

Inntektssvikten på husleiene og kantineprisene vil sannsynligvis bli kompensert ved at elektrisitetsavgifta og lønningene ikke går opp.

På prissiden betyr lønns- og prisstoppen at husleiene stort sett forblir som i dag. Sam-

skipnaden vil bare ha anledning til å foreta en viss justering dersom terminbetalingene på Husbanklånene heves. Dette betyr at det nåværende underskuddet i Boligavdelinga fryses fast. For kantineprisene, vil Samskipnaden fortsatt kunne legge på for økninger i prisene på råvarer og andre materialutgifter.

Mer bekymringsfullt for Samskipnaden økonomi, er ifølge Kaldhol at de særbevillingene Studentsamskipnaden i Tromsø har hatt under oppstartingsfasen, vil falle bort fra og med neste år. Dessuten vil den minimale byggevirkomheten i tida framover gi mindre inntekter til Sentraladministrasjonen.

PÅ VEI MOT ET «KVALITATIVT BEDRE SAMFUNN»?

Om den økonomiske krisa og statsbudsjettet

Dette er hva statsbudsjettet tilbyr studentene

Kostnadsnormen fryses fast. Det innebærer at realverdien av det vi maksimalt kan ta ut av lån og stipend går ned. Dette er samtidig et klart brudd på den avtalen DUK (De Utdanningsøkendes Kontaktutvalg) i 1974 fikk pressa igjennom mellom Lånekassa og Finansdepartementet. Denne avtalen sier at kostnadsnormen skal reguleres automatisk på en slik måte at den følger reallønnsutviklinga for en industriarbeiderfamilie med to barn. Konkret betyr dette at normen for 79/80 skulle reguleres tilsvarende økninga i lønningene fra 1977 til 78. Altså, vi skulle fått kompensasjon for en velstandøkning andre grupper allerede har fått. Ved å sette denne avtalen til side, gir regjeringa lønns- og prisstøpen tilbakevirkende kraft.

Grunnstipendet får ingen økning. Beløpet blir fortsatt kr. 100 pr. mnd. Dette innebærer på nytt en reell nedgang.

Borteboerstipendet øker med 200 kr., fra 385 til 405 pr. mnd. Dette er en økning på 5%. I forhold til i fjor, hvor beløpet økte med 350 kr., er det en klar nedgang. Dessuten vil øknin-

ga ikke kompensere for prisstigninga.

Forsørgerstipendet går ikke opp.

Noe eget reisestipend, som de utdanningssøkende lenge har krevd, blir ikke gjennomført.

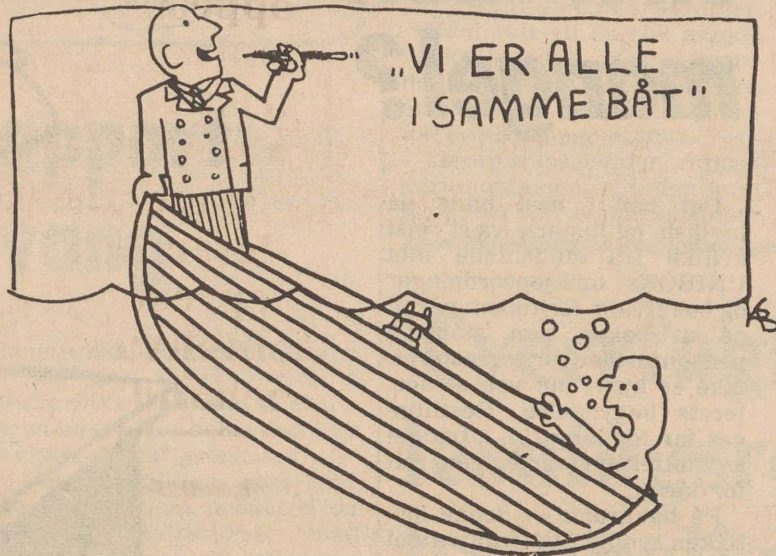
Bevilgningene til utbygging av nye elev- og studentboliger, er satt til 14 mill. Dette er en klar nedgang, og innebærer en halvering av bevilgningene fra årene før 1975.

Disse tilstrammingsiltakene kommer på toppen av rentehevinga på studielån og hevinga av terminbeløpene for tilbakebetaling, som er gjennomført det siste halve året.

SOSIALISTISK FRONT vil bare gjenta hva konsekvensene av denne politikken blir:

— Rekrutteringa til høyere utdanning blir enda skeivere.

— Sammen med en faglig strømningreform og et mer usikkert arbeidsmarked, bidrar den dårligere studiefinansieringa til å presse studentene over på deltidsarbeid og et mer oppjaget studierace. Mulighetene for utenomfaglige aktiviteter og faglig fordypping blir mindre.

Den vanskelige situasjonen som landet befinner seg i, skyldes at velstandsutviklinga i Norge har vært for rask. Nå må vi alle sammen bære byrdene av å ha levd over evne. Regjeringas krisepolitikk har satt bremsene på, og vil løse problemene i norsk økonomi.

Det det dreier seg om i de to kommende årene, er å ta en liten hvilepause, før velstandsutviklinga og den sosiale utjamninga igjen kan få fortsette sin sikre gang.

Omtrent slik lyder den massive propagandaaen som tutes ut i massemediaene unisont av både Arbeiderpartiet og de andre borgerlige partiene. Kriseforklaringa og resepten er den samme. De politiske diskusjonene går på tomgang som et spørsmål om tid, om når de ulike partiene hevder det de alle er enige om.

Det er ikke her plass for en lengre kriseanalyse og en diskusjon om en alternativ, sosialistisk krisepolitikk.

Vi vil her bare ta opp 3 av de vanligste mytene i den borgerlige ideologien:

1. Har velstandsutviklinga gått for langt?

Denne påstanden faller tilsynelatende sammen med kritikken av den kapitalistiske vekstpolitikken. Nå har tilhengerne av «ny livsstil» plutselig fått støtte fra de tidligere «vekst-og-hell»-politikkerne.

Det manes til måtehold og ansvarlighet. Men hvem skal vise måtehold? Hva skal vi vise ansvarlighet overfor? Og i forhold til hva er det velstandsutviklinga har gått for langt?

Her er det viktig at de som kritiserer kapitalismens sløseri, overflod og økologiske ufornuft betakker seg for å komme i selskap med kapitalens forkjempere. Problemet ifølge de sistnevnte, er at lønnsomkostningene og skatte- og avgiftspresset har overskredet industriens bæreevne. Med måtehold og ansvarlighet mener de at vanlige lønnsuttakere skal renonsere på lønnskrav og den offentlige utbygginga av sosiale sikringstiltak for at profittproduksjonen skal komme på beina. Kapitalen vil sjøl legge beslag på en større del av de verdiene arbeiderklassen skaper i produksjonen for å

styrke sin konkurranseposisjon på verdensmarkedet. Det er ikke velstandsutviklinga som har gått for langt, men kapitalen som er avhengig av å knuse en del av arbeiderklassens tilkjempete posisjoner når konkurransen skjerpes. Dette er det motsatte av sosial utjamning og fornuftig ressurspolitikk.

Men det er også grunn til å problematisere klaginga over omkostningsnivået i norsk industri:

Krisa er internasjonal, og den kapitalistiske krisestrategien har det samme hovedinnhold i alle landene. Å henvise til et særegent omkostningsnivå i Norge, blir derfor ingen forklaring på krisa.

Er vi alle i samme båt?

Det samme sier borgerskapet i alle kapitalistiske land.

Dessuten må vi spørre: Hvor mye skyldes en storstilt statlig subsidiering av utbygginga av bl.a. verftsindustrien med sikte på rask oljeutvinning? Hvor mye av lønnspresset henger sammen med at dette er et virkemiddel i overføringa av arbeidskraft til ekspansive sektorer og omstrukturering av økonomien?

2. Er vi alle i samme båt?

Denne påstanden ser bort fra at det vi i dag står overfor er kapitalens krise, og at det er vanlige arbeidsfolk som skal bære byrdene av krisa. De statlige krisetiltakene er ikke ett skritt tilbake, for at vi igjen skal ta to skritt fram. De betyr ett skritt tilbake for folket for at kapitalen skal få ta to skritt fram.

Ingen vet i dag hvor langvarig og omfattende den kapitalistiske krisa vil bli. Det vi vet, er at desto mer dyptgående den internasjonale krisa blir, desto mer omfattende blir de angrepene på arbeiderklassens levestandard og kollektive sikringstiltak som er

nødvendig for et nytt oppsving. I siste instans kan en fascistisk unntaksstat eller en ny verdenskrig bli utgangen på krisa.

3. Vil regjeringas politikk sikre full sysselsetting?

Denne påstanden er ikke engang holdbar på kort sikt. Arbeidsløshet er et nødvendig virkemiddel for å få senke arbeiderklassens reallønn. Dessuten vil et slakt arbeidsmarked både være et resultat av og et nødvendig vilkår for den omstruktureringa av norsk økonomi som nå er på trappene: De mest konkurransekraftige kapitalene skal få styrket sin stilling, men mer tilbaketrukkede og ulønnsomme foretak skal saneres. Regjeringas politikk kan høyden ta sikte på å bote på de verste utslagene av denne prosessen gjennom å lette mobiliteten, sette i gang økt kurs- og omskoleringsvirksomhet og opprette visse sosiale politiske foranstaltninger for den enkelte.

KAMP MOT KRISA = KAMP MOT KAPITALISMEN.

Utredningskomite om helse- og sosialtjenesten

Duket for konflikter

Det er nå nedsatt en komite for å utrede behovet for en helse- og sosialtjeneste for studentene og ansatte ved Universitetet og Studentsamskipnaden. Komiteen består av 3 medlemmer oppnevnt av Samskipnaden, hvorav 1 etter forslag fra Studentutvalget, 1 repr. fra Universitetet, 1 repr. fra Tromsø kommune, 1 repr. fra Asgård Sykehus og stadslegen.

Mandatet for komiteen består av tre hovedpunkter: — Å legge fram forslag til en midlertidig ordning for helse- og sosialtjeneste som kan settes i verk i løpet av 1979. Ei innstilling skal være ferdig innen utgangen av 1978.

— Å legge fram forslag til

organisering og finansiering av en permanent helse- og sosialtjeneste. Ei innstilling skal være ferdig i løpet av 1979. Under dette punktet heter det bl.a. at behovet for og organisering av psykologisk rådgivningstjeneste/psykiatrisk behandlingstilbud bør vurderes spesielt.

— For det tredje skal det klargjøres om det vil være hensiktsmessig å ta med elever i det videregående skoleverket i en framtidig helse- og sosialtjeneste.

DUKET FOR KONFLIKTER

Dette siste punktet gikk studentrepresentantene i Samskipnaden mot da manda-

tet ble vedtatt. Ellers er duket for flere konflikter komiteens arbeid. Så vil «Studentavisa» kan se, er det fire ulike standpunkter ute om går i dette spørsmålet til tros for mandatet:

— Noen mener at det er galt at det satses ressurser for å bygge opp en separat helse- og sosialtjeneste for en relativt privilegert gruppe som studenter og akademikere utenom den primære helsetjenesten.

— Noen mener at det er nødvendig med grundige utredninger både for å ta stilling til det første standpunktet og å klarlagt eventuelle behov.

— Noen mener at det umiddelbart skal satses på å opprette en psykologisk/sosial rådgivningstjeneste.

— Noen mener at en midlertidig helse- og sosialtjeneste må komme i gang allerede fra våren 1979.

Hvilket av disse standpunktene studentene bør støtte, vil avklares i nærmeste framtid.

Tinget inn for en rasjonalisering av universitetsutdanning

Peter Arbo, stud.representant i Universitetstinget.

HOVEDALLMØTET FOR UTSETTING

— Saka ble diskutert på studentenes hovedallmøte 14. sept. Hva slags standpunkt kom hovedallmøtet fram til?

Allmøtet vedtok først en uttalelse som Studentutvalget skulle lese opp i Universitetstinget. Denne uttalelsen kritiserte den farseaktige behandlingsmåten denne viktige saka har fått. Saka er blitt kjørt fram som en «begrensa revisjon» og med så knappe tidsfrister at en mer prinsipiell, politisk diskusjon har blitt umulig. Hovedallmøtet la derfor opp til at studentrepresentantene i Tinget primært skulle støtte et forslag om utsatt behandlingsfrist på hele saka. Hvis dette forslaget ble nedstemt, skulle det subsidiært legges fram et motfor- slag til Universitetsstyrets forslag.

— Hvordan skilte dette sekundære forslaget seg fra styrets forslag?

Forslaget skilte seg fra styrets forslag ved at det tok et klart standpunkt mot en nedskjæring av studietida fram til adjunkt. Det de nye forskriftene legger opp til, er jo at kravene til adjunker bare skal være 3 1/2 års utdanning pluss praktisk-pedagogisk utdanning på minst 1/2 år. Dessuten sto vårt forslag på prinsippet om at adjunkt-kompetansen ved universitetene fortsatt skal være knyttet til graden cand.mag., hvor ex.phil. har en obligatorisk plass.

TINGET — INGEN UTSETTING

— Hva skjedde så i Universitetstinget?

I Tingmøtet 21. sept. ble det til å begynne med en diskusjon om utsetting av saka. Hovedallmøtet uttalelse ble lest opp. Deretter hadde studentrepresentantene flere innlegg hvor de understreket det uholdbare i at denne saka ble kjørt igjennom isolert, uten at spørsmål som f.eks. forholdet mellom universitetene og det regionale høyskolesystemet, lærerutdanningas plass i universitetsutdanninga og ex.phil.s stilling var diskutert og

avklart.

— Fikke dere noe medhold i dette?

Nei. Universitetsledelsens svar var at det ikke nyttet å be om utsetting. Saka ble truffet igjennom av Departementet uansett. Ved votering over forslaget vårt sto studentrepresentantene helt aleine, og kravet om utsetting falt.

— Hvordan gikk det etterpå?

— Etter dette ble det en innholdsmessig debatt om de nye forskriftene. Spørsmålet kom her til å dreie seg om konsekvensene av å åpne en ny 4-års vei til adjunkt-kompetanse. Studentene markerte seg sterkt i denne diskusjonen, og konsentrerte seg om enkelte hovedpunkter.

— Hva var det dere la vekt på?

EN RASJONALISERING AV UTDANNINGA

Vi la vekt på at de nye adjunkt- og lektorforskriftene vil medføre en faglig nivel- lering og rasjonalisering ved universitetsstudiene. Dette gjelder spesielt HF- og SV-fagene. Det er lite sannsynlig at det over tid blir opprettholdt to veier til adjunktutdanning. Departementet ønsker å skjære ned og effektivisere lavere grads utdanning. Det ble en tankevekker for flere i debatten at de nye forskriftene allerede åpner generelt for at studenter kan begynne på hovedfag uten cand.mag. Når adjunktutdanninga først er skåret ned, må vi regne med at cand.mag.-utdanninga i neste omgang blir satt lik med den nye fireårs-veien.

Vi framholdt også at en kortere adjunktutdanning ikke er en styrking av lærerutdanninga ved universitetene. Tvert imot gjør den bare lærerne mindre skikket til å møte problemene og situasjonen i skolen. Dessuten understreket vi at en redusert laveregrads-utdanning betyr en faglig nivåsenkning på hovedfag.

— Hvordan kommer forbedrende inn i dette bildet?

EX.PHIL. TRUET

De nye forskriftene inneholder ingen krav om obligatorisk ex.phil. Det betyr at ex.phil. får kniven på strupen. Når ex.phil. fjernes, blir det også lettere å senke cand.mag.-bestemmelsene.

— Men var det ikke slik at dere stemte mot et punkt i styrets forslag om å gjøre ex.phil. kompetansegivende?

Ja. Styrets forslag innebar at ex.phil. skulle godskrives i en adjunktutdanning, men ikke være obligatorisk. Dette ville for det første innebære at den øvrige fagutdanninga etter 4-års veien bare ble på 3 år. For det andre ville det innebære at vi gikk inn for at en halvtårsenhet i filosofi skulle gi undervisningskompetanse i dette faget i skolen. For det tredje ville det være å åpne for mindre faglige en-

ter enn grunnfag på HF- og SV-fagene.

— Hvilke argumenter ble brukt i debatten mot studentenes forslag?

FORSVARE UNIVERSITETS- KONKURRANSE- POSISJON

Argumentene mot studentenes forslag ble lagt fram fra Universitetsledelsen og enkelte av styrerepresentantene. De mente at universitetene kunne beholde sitt gradssystem uforandret parallelt med de nye adjunkt- og lektorforskriftene. Studentenes argumenter ble imidlertid ikke mer konkret imøtegått. Isteden viste de til at den nye 4 års-veien ville komme, og at Universitetet ville svekke sin konkurranseposisjon hvis den ikke ble åpnet. Det måtte bli enklere å ta både enkeltfag og en adjunktutdanning ved Universitetet. I forlengelsen av denne argumentasjonen lå det også at ex.phil. måtte bort.

— Men er det ikke et problem det at lærerutdanninga på universitetene tar lengre tid og forutsetter ex.phil.?

Jo, det kan være det. Men studentenes svar på konkurranse-argumentet var at adjunktutdanninga også på distriktshøgskolene burde bli knyttet til graden cand.mag., slik at universitetene og DH-skolene kommer i samme situasjon. Dette er kravet som bl.a. distriktshøgskolestudentene stiller. Vi ser det ikke som noen overordna oppgave å forsvare universitetene mot distriktshøgskolele. Vi kjemper for utdanningstilbud som kan sikre faglig fordykning og sammenhengende forståelse ved begge disse skoleslagene.

— Hvordan endte så avstemninga?

STUDENTENE NEDSTEMT

Avstemninga foregikk til slutt på den måten at det ble votert punktvis med styrets forslag til grunn, men slik at studentene kunne stille opp punkter i sitt subsidiære forslag mot dette. Vi holdt på å få flertall for et første punkt som kritiserte behandlingsmåten i saka, men ellers sto vi relativt aleine. Det betyr at det ble fattet et vedtak som går inn for de nye forskriftene og to veier til adjunkt, og som ønsker ex.phil. kompetanse-givende.

— Til slutt, hvilket inntrykk sitter du igjen med av Tinget etter et slikt møte?

TINGET — ET SUPPERÅD

Vi hadde jo jo inntrykk av å argumentere for dove ører. Den akademiske lojaliteten og tilliten til Universitetsledelsen lå som en klam hånd over forsamlinga. Det foregikk ingen egentlig debatt. Utfallet syntes å være avgjort på forhånd. Spesielt nedslående synes jeg det var at lærerrepresentantene både fra ISV og ISL gikk imot vedtakene i sine egne instituttråd, og støttet styrets forslag. Ellers fikk vi jo bekreftet det studentene alltid har hevdet: At de såkalte landsdelsrepresentantene ikke er annet enn en reaksjonær baktropp i Tinget. I et slikt supperåd er vi vel i dag primært et demokratisk alibi.

I forrige nummer av «Studentavisa» hadde vi et stort oppslag om de nye forskriftene for adjunkt- og lektorkompetanse som er lagt fram av Departementet.

Konsekvensene av forslaget ble sammenfattet i tre punkter:

- Studietida skal skjæres ned.
- Gradsystemet undergraves
- Ex.phil. skal fjernes.

Siden den gang har saka vært oppe på et hovedallmøte og i Universitetstinget. Høringsfristen, som var 1. okt. er nå ute.

«Studentavisa» har intervjuet Peter Arbo, som var studentrepresentant fra ISV i Tinget, om hva som ble utfallet av behandlinga.

De nye forskriftene vedtatt: Hva nå?

Strømlinjeforminga fortsetter

Endringene i forskriftene for adjunkt- og lektorkompetanse kom som et direktiv fra Departementet. Hensikten var for det første å få felles forskrifter for all høyere utdanning med utgangspunkt i det nye regionale høyskolesystemet som er oppretta. For det andre var det å rasjonalisere og effektivisere universitetsutdanninga. Endringene må derfor ses som et ledd i å skape et integrert og felksibelt høyskolesystem.

Disse tiltakene fikk også Universitetsledelsen og Tinglertallet støtte. Årsaken til det er dels en resignasjon, dels at de tenker seg Universitetet som en statlig bedrift som skal opprettholde sin markedsandel: Det gjelder å sikre studenttilgangen, få størst mulig bevilgninger og holde utbyggingstakten i Breivika oppe.

Linja Universitetsledelsen har lagt seg på, er derfor mer effektiv «markedsføring av Universitetets varer» (annonsekampanjer for studiene og styrking av oppdragsforskninga osv), og utvikling av nye, mer attraktive og matnyttige fagtilbud. Dette er et perspektiv som åpner for å kaste mange viktige fag-politiske prinsipper over bord.

Spørsmålet er nå hvor nye tiltak for å strømlinjeforme universitetsutdanninga settes inn.

Strømlinjeforminga fortsetter
Vi vil her peke på 5 områder hvor det er viktig at studentene forbereder seg på å kunne markere sitt syn:

1) **Ex.phil.-ordninga** skal nå opp til debatt på bakgrunn av vedtaket på siste Tingmøte. Sentralt Undervisningsutvalg

jobber med saka. Det samme gjør filosofiseksjonen. Hvilke muligheter har vi i tida framover for å forsvare de positive sidene ved forberedende slik den har vært lagt opp i Tromsø?

2) **Ped.sem.** Et forslag om 1-årig praktisk-pedagogisk utdanning er på trappene. Hvordan skal studentene stille seg til dette? Skal vi nå få et helt år med den suppa som vi i dag slipper med å fordøye et halvt år?

3) **Tofags-ordning på Hf-fagene.** Universitetsledelsen har lagt fram et forslag om dette. Forslaget vil innebære at studentene skal bli cand.mag. med bare to fag, og vil åpne for en to-delning av utdanninga i en lærerutdanning og en forskerutdanning. Vil studentene støtte konsekvensene av ei slik to-delning?

4) **Nye fagtilbud.** Flere nye fag er foreslått opprettet: Bl.a. grunnfag i økonomi, geografi og juss. Hvordan skal studentene konkret forholde seg til disse forslagene, o seg til disse forslagene, og mer generelt til det som lett ligger i forlengelsen av disse:

5) **Kurs og vektall av HF- og SV-fagene.** Det er allerede åpnet for mindre enheter enn grunnfag og mellomfag her i og med vedtaket i Tinget om de nye adjunkt- og lektorforskriftene. Det samme gjelder vedtaket om å gjøre ex.phil. kompetansegivende. Geografifaget skal også legges opp som en byggekloss av mindre kurs fra ulike institutt.

Det er viktig at vi i tida framover ser sammenhengen i disse tiltakene og er forberedt før sakene klubbes igjennom over hodet på oss, slik som det nå skjedde med de nye adjunkt- og lektorforskriftene.

UTBYGGINGA I BREIVIKA — DET

Situasjonsrapport fra «Ny-universitetet i Breivika»

Leder for Plan- og utbyggingsavdelinga ved universitetet, Unni Grøneng, orienterer om den videre utbygginga i Breivika.

Ved semesterstart denne høsten finner vi universitetet i Tromsø spredt på 17 forskjellige steder på Tromsøya, (pluss feltstasjonen i Skibotn og Ramfjord Forskningsstasjon) — da studentene tok sommerferie var det fremdeles «bare» 16. Denne siste tilveksten ute i Breivika skiller seg likevel fra resten av det nåværende universitet — med tid og stunder, og det ser ut til å bli engang ute i 1990-tallet, skal alle funksjonene til landets nordligste universitet være samlet på dette området som nå er mest myr og utmark. I dag står det første byggetrinnet ferdig på tomte i Breivika, og Institutt for matematikk realfag (IMR) har flyttet inn med studenter og ansatte i matematikk, fysikk, kjemi og datafag. Dessuten rommer bygget avdelingsbibliotek, EDB-senter, (ikke ferdig etablert ennå), kantine og kjøkken for varm og kaldmat.

Plan og utbyggingsavdelinga ved universitetet (PLUT) ved arkitekt og planlegger Unni Grøneng inviterte stu-

dentrepresentanter i de demokratiske og politiske organer til et orienterings- og omvisningsmøte på «ny-universitetet». En del av oss møtte opp, og gjennom det to timer lange besøket fikk vi en bra innføring om nybygget og den videre fremdriften i utbygginga i Breivika.

Bygget er dimensjonert for 240 studenter og 100 ansatte, og det umiddelbare inntrykket man fikk var at de som nå holder til der, i hvertfall ikke skal klage over plassmangel. Med svikten vi nå opplever i tilgangen på studenter til universitetene er det tvilsomt om det største auditoriet i byggetrinn 1 vil bli fyllt de nærmeste årene...

Ellers var det inntrykket vi fikk av det første bidraget til et samlet universitet i Tromsø i hovedsak positivt. En stor del av arealet var brukt til større og mindre seminar og kollokvierom, noe som er en påtagelig mangel på de fleste andre instituttene. Det man kanskje savnet var sittegrupper i korridorene som man

finner på en del av de andre byggene, men i følge brannforeskriftene er dette ikke tillatt, — dessverre får man vel si, ut fra et sosialt perspektiv...

Lesesal plassene var ikke samlet på et sted, men spredt på flere rom i bygget, noe som virket som en bra løsning. 2 eller 3 hovedfagsstudenter delte kontor.

I underetasjen skal tilfluktsrommet innredes til trimrom, ikke så stort, men så absolutt verd å bifalle. I tilknytning til dette blir det toalett og dusj. Vi merket oss spesielt den direkte adkomsten fra skiløypa og rett i garderoben.

Som sagt, hovedinntrykket til en som ikke holder til på IMR til daglig, var at det utvilsomt burde være mulig å trives ute i Breivika. Men nå står byggetrinn 1 der alene med sine 9400 kvm, hvordan det vil bli når universitetet i Breivika står der ferdigbygget med 50 000 kvm, pluss de medisinske institusjoner med 110 000 kvm, — det er det kanskje ikke så enkelt å si.

I dag står 1.byggetrinn av det framtidige permanente universitetet i Tromsø så og si ferdig på tomte ute i Breivika. I løpet av en 10-15 års periode skal universitetet utvikle de fleste av de virksomhetene som nå er spredt i egne og leide lokaler på øya, og samle dem på den 1500 dekar store tomte i Nordbyen.

Hva kan vi som studenter forvente av dette mur- og betongkomplekset som skal bli vår studie- og eventuelt arbeidsplass i fremtida? La oss se på byggeplanene og rekkefølgen for de ulike byggetrinnene framover slik de foreligger på planstadiet og tegnebordet.

Universitetsbiblioteket (UB) — 2.byggetrinn

Andre byggetrinn forventes å stå ferdig i 1980, og vil i likhet med IMR være på 9400 kvm. Dette bygget skal romme universitetsbibliotekets hovedavdeling, og også avdelingsbibliotek for Institutt for språk og litteratur (ISL)

noen med få, og en «celler». Hele salen vil teppebelagt for støydem bortsett fra et visst areal vanlig belegg av hensyn allergiske. Innenfor store salen er det fritt som sitter der å hente bruke bøkene i reolene, ved utgangsdøren vil det innstallert elektronisk kontroll. Bøkene vil bli nitisert, noe som kobles ut stemping, skjer ikke det «alarmen gå» når man vei ut med ei bok. Man sikkert diskutere hva mener om et slikt «alarmsystem», men slikt liotekplanen nå er fastlagt det muligens denne løsningen som er minste motstand både for studenter og bibliotekansatte. Den burde være å foretrekke fra personlig kontroll av ryggsekker ved dørene

Det knytter seg også stridsspørsmål til det UB-bygget. Hvordan vil lioteket fungere når bruk

SLIK
VIL
DET
BLI:

Et område
univers

og Institutt for samfunnsvitenskap (ISV). Dessuten vil de aller fleste lesesal plassene i forbindelse med ISL og ISV (som skal ligge i humaniora-parsellen, 3.byggetrinn) være plassert i selve biblioteket — tilsammen 600 plasser. Det vil også bli en kaldmatkantine i UB, med plass til 115, et auditorium på 120 plasser og flere grupperom. Sökkelen vil sannsynligvis bli brukt til ulike velferdsfunksjoner til velferdsbygget er fullført (4. byggetrinn).

Løsningen med lesesal plassene er nok den som har vært mest gjenstand for diskusjon blant studentene. Hovedargumentene mot denne ordningen har vært at lesesalen blir liggende for langt fra undervisningsrommene, dessuten høres et landskap med 600 lesepulter temmelig enormt og lite trivelig ut.

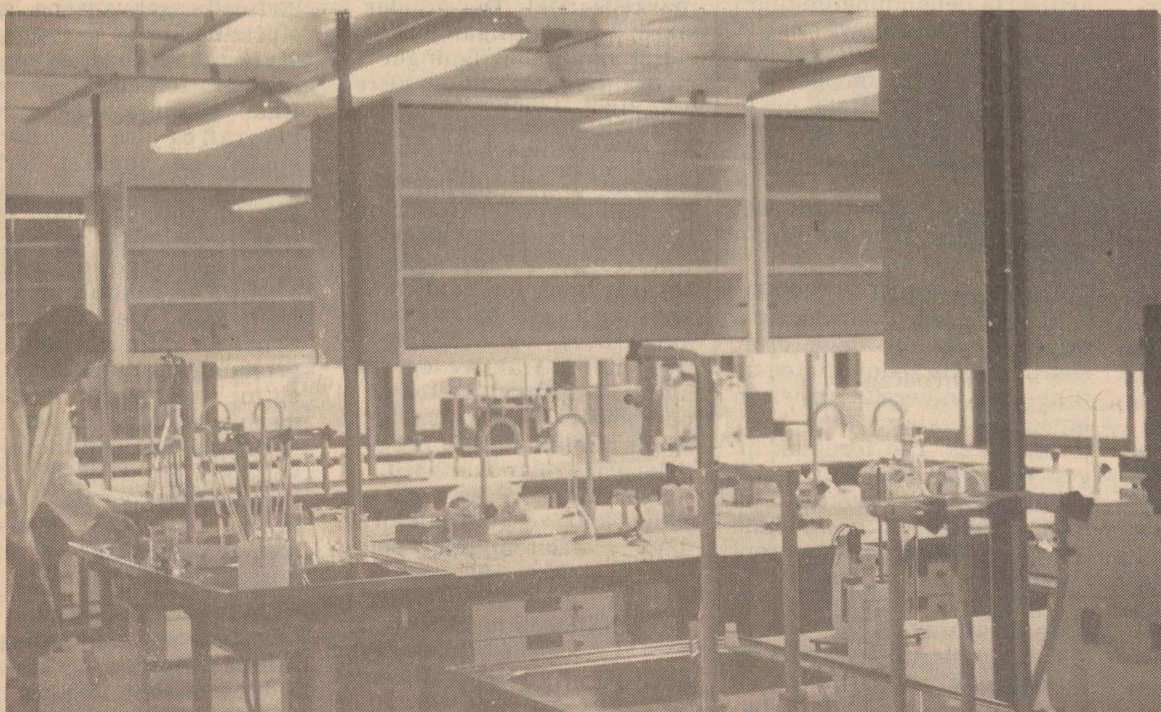
Det endelige forslaget som ble presentert oss på orienteringsmøtet med plansjef Unni Grøneng gjør en kanskje litt mildere stemt overfor løsningen, i alle fall m.h.t. argument nr. 2. Brukerutvalget for 2.byggetrinn har i planleggingsperioden foretatt studiereiser og sett på alternativer på lesesal/biblioteks-kombinasjoner, og det forslaget de har landet på bygger på en ny biblioteksmodell. Her er alt samlet i et rom, men bokreoler og lesepulter er plassert om hverandre slik at det skapes brytningseffekt. «Landskapet» vil bli konstruert slik at det veksler mellom større og mindre «rom», noen med mange pulter samlet,

blir igjen i byen? UB betyr seg i dag i ISLs lokale Brenn-bygget, og det teres hva slags løsning skal bruke fram til 3.byggetrinn er ferdig. Et alternativ er å flytte ISVs bøker til dette instituttet på Odda-bygget og la ISL innta UB til Breivika sammen med UB til humaniora-parsellen ferdig. Det andre alternativet er å la ISV flytte utover sine bøker. Det eksisterer motstridende oppfatninger om dette, og pr i dag er det ikke kommet fram til en endelig løsning.

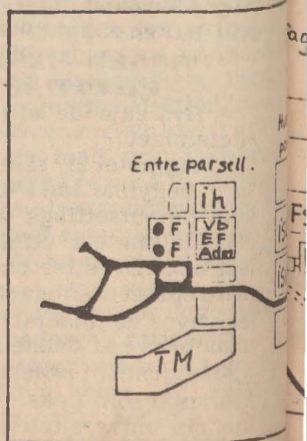
Humaniora-parsellen — 3.byggetrinn

I motsetning til UB-bygget hvor man bare venter på komme igang med bygging er det enda ikke helt klart hvordan ISV og ISLs bøker vil se ut når bygget står ferdig i 1982. Brukerutvalget fremdeles i arbeid med alternativer og innredning av lokalene.

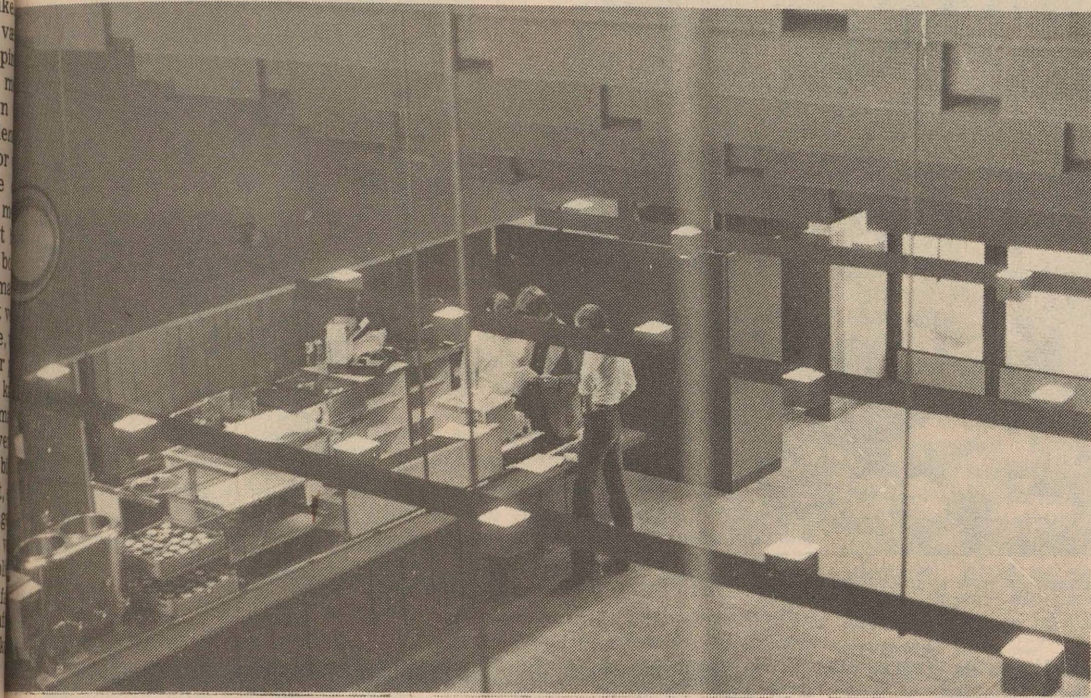
Bygget vil komme fram

Gløtt fra et av kjemilaboratoriene.

UNIVERSITETET

En del av kantina i IMR-bygget, hvor det også vil bli servert middag når hele universitetet er ferdig.

9000 kvm. brutto, og er planlagt å romme ISL med 60 stillinger og 520 studenter, og ISV med 78 stillinger og 660 studenter. Som tidligere nevnt vil de aller fleste lesesalsplassene være plassert i UB. Disse vil være tilgjengelige gjennom en underjordisk gang mellom de to byggene.

3.byggetrinn vil også inneholde kaldmatkantine med plass til ca. 100. Dette vil bli gjennomført i alle byggene.

Samtidig med ISV-ISL skal også nybygg for Statsarkivet reises.

Velferdsbygget - 4.byggetrinn.

Enda står det mye uavklart med hensyn til den utformingen dette bygget som skal fungere som universitetets hovedinngang vil få. Bygget skal være ferdig i 1983, basert på optimistiske beregninger. Funksjonene det skal inneholde har man oversikt over, men den arealmessige fordelingen er ennå ikke fastslått. Det er her viktig at studenter deltar i Brukerutvalget, ifølge Unni Grøneng har det vært en tendens til at de studentosiale funksjoner er kommet knapt ut arealmessig under utbygging og planlegging.

Velferdsbygget skal inneholde hovedkantine med restaurant/grill/pub, og hovedkjøkken. Dette blir det eneste stedet hvor varmmat lages, men på grunn av den store avstanden fra realfagsparsellen til velferdsbygget, vil det bli servert middag også i kantina til 1.byggetrinn.

Hovedkantina vil gi plass til ca. 500, som jo er temmelig svært i forhold til det vi nå er vant med her i Tromsø. Det har foregått ganske mye diskusjon omkring denne sentraliseringa av varmmatproduksjonen, spørsmålsteget er blitt satt ved kvaliteten på mat som produseres i slike store kvanta, og også ved størrelsen på hovedkantina. Mange kjenner jo til kantine-løsningene i Oslo og Trondheim, - det illustrerer vel litt at sistnevnte blir kalt «hangaren».

Argumentene fra sentralt hold i Tromsø for å gjennomføre et slikt prosjekt er bl.a. at «vi er jo et lite universitet», dessuten har de desentralisert litt, det blir to kantiner som serverer varmmat. Det står

igjen å se hvordan det vil fungere her i Tromsø

Ellers skal det være et stort auditorium med 300 plasser, studentsamskipnadens administrasjon og ekspedisjon, universitetets administrasjon, studentdemokratiske- og politiske organer, dessuten vil examen Philosophicum holde til her. PLUT har tatt med i budsjetteringen innendørs idrettshall og svømmebasseng, men det er visst tvilsomt om dette vil gå igjennom bevil-

lingsmessig. Det vil i hvertfall bli bygget et utendørs anlegg med målsetting «å tjene mosjonsidretten», dette skal og så kunne bli benyttet av folk i omegnen.

Det er også med i planene at Samskipnaden skal drive dagligvareforretning i forbindelse med velferdsbygget, og det kan kanskje være grunn til å sette et spørsmålsteget ved dette. Kan det sees i sammenheng med Samskipnadens offensiv på andre områder, f. eks. kantinedriften i Harstad og overtagelsen av Elverhøy hybelhus?

5. og 6. byggetrinn.

De to siste byggetrinn som skal bygges i universitetets egen regi er det for tidlig å si noe om utforminga av, - de foreligger på det begynnende planstadiet. Funksjonene de vil inneholde er for det meste avklart, i 5.byggetrinn vil vi finne Institutt for Biologi og Geologi, Institutt for Fiskerifag og de virksomheter som er tilknyttet disse instituttene, bl.a. avdelingsbibliotek og Audio-visuelt (AV) senter. I tillegg vil avdeling for Praktisk Pedagogisk Utdanning (APPU) bli plassert her.

I 6.byggetrinn vil Institutt for museumsvirksomhet flytte inn sammen med Tromsø Museum, men det er ingen av disse som kan regne med å komme ut av sine nåværende lokaler før et godt stykke inne på 1980-tallet.

Medisinske institusjoner (MI)

Institutt for medisinsk biologi kommer i en spesiell stilling angående deres plass i universitetsutbygginga i Tromsø, da de vil få sine lokaler sammen med det gigantiske regionsykehuset som planlegges bygd på tomta i Breivika. Denne utbygginga er det fylkeskommunen som

står for. Dette bygget er prosjektert til å bli på 110 000 kvm, - landets største bygg, og av dette vil universitetsdelen utgjøre 22%. I tillegg til sykehus og universitet er det planlagt at 9 ulike helsefagsutdanninger skal legges til MI. (Sykepleiere, spesialsykepleiere, sykepleielærere, helsesøstre, fysioterapeuter, fysiokjemikere, medisinske laboratorieteknikere, radiografer og operasjonsteknikere).

Det er tvilsomt om dette bygget vil stå ferdig før etter 1990 - og det er nødvendig å se dette i sammenheng med medisinerstudentenes vanskelige romsituasjon på Teoribygget i dag. (Se notis annet sted i avisen). Det at det er fylkeskommunen som står som byggherre kan også vanskeliggjøre en mulig påvirkning av universitetsdelen av MI. Planleder Unni Grøneng redegjorde for en henvendelse til Kirke- og Undervisningsdepartementet hvor dette ville komme med krav til fylkeskommunen om at universitetet skal få større innflytelse under planlegginga.

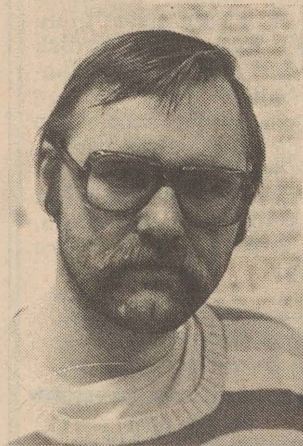
Funksjoner i Breivika ikke direkte tilknyttet til undervisning.

Daghjem:

Det er i første omgang planlagt 2 daghjem i tilknytning til universitetsområdet - men det er avsatt tomt til 5 institusjoner. På dette tidspunktet er det ikke avklart når disse 2 første daghjemmene vil stå ferdig. Det som er sikkert er at det ikke vil bli rene universitetsdaghjem, så det er viktig å få studenter med i den videre diskusjonen omkring disse, slik at våre behov ikke bare blir skjøvet til side. I følge daghjemsundersøkelsen

Forts. side 10

Hvordan er:

Realfagstudent Viktor Nilsen

Studentavisa var også interessert i hvordan forholdene for studentene var på nybygget i Breivika. Vi henvendte oss derfor til Viktor Nilsen. Han har studert ved UIT siden høsten -75. Han har før det studert 1 semester i Oslo og 2 år ved universitetet i Antwerpen. Han har tatt can.mag graden i biologi, og kjemi, med hovedvekt på kjemi. Nå holder han på med hovedfag i teoretisk kjemi.

På vårt spørsmål om de nye arbeidsforholdene kontra de de hadde tidligere på Gjennomgangsbygget, sier Viktor at det er blitt adskillig bedre. På Gjennomgangsbygget var forholdene dårlig. Vi led under det samme som alle andre på universitetet, nemlig plassmangel. Vi var 4 studenter stuvet sammen på et rom som vr ca 12 kvm. Her i nybygget har vi ca 30 kvm til disposi-

Studentenes arbeidsforhold i nybygget

Intervju med Viktor Nilsen

jon, så vi har fått betraktelig bedre arbeidsforhold. Men vi bør være klar over at dette ikke vil fortsette i fremtiden. Kjemiseksjonen kommer til å bli utvida med flere lærere, da vil det sannsynligvis bli flere hovedfagsstudenter.

Hvordan studentenes arbeidsforhold kommer til å bli er vanskelig å forutsi på nåværende tidspunkt, da vi tross alt bare har vært i nybygget i 1 måneds tid.

Når det gjelder forholdene for lavere grads studenter slo forholdene også ut til å bli bra fortsetter Viktor. Pr. idag har vi 2 lesesaler i bruk med tilsammen 48 leseplasser, samt at det er en som ikke er innredd enda. Denne siste lesesalen kan utvide lesesal-plassene med over det dobbelte etter behov. Det er også bestilt 200 bokskap som skal fordeles over hele bygget. I tillegg vil det bli satt opp garderobeskap som studentene kan disponere/låne.

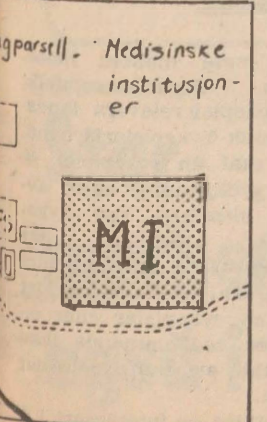
På vårt spørsmål om studentene på mat.realfag har

hatt representanter i brukerutvalget for bygget, sier Viktor at de har hatt en representant i brukerutvalget. Hvordan studentrepresentanter har ivaretatt studentenes interesser kan jeg vanskelig uttale meg eksakt om sier Viktor, men det synes som det har vært gjort en god jobb.

Til slutt ønsket vi å vite litt om kantineforhold og muligheten for å henge oppslag. Viktor sier at kantineforholdene er gode, det samme gjelder oppslagstavler. Dessuten bør det nevnes at også Arbeidsutvalget har fått sitt eget kontor.

Jeg vil enda komme inn på en ting til, det gjelder studierettleinga som i dag virker nokså tilfeldig. Studentene er lite flinke til å bruke instituttsekretariatet. Det er det ansatt en konsulent som skal ta seg av faglige og studiemessige problemer. Dessuten mener jeg at studierettleierne bør bli flyttet ut til instituttene hvor de hører hjemme, avslutter Viktor.

er universitetsområdet
å se ut.
ORTELSER:
Institutt for matematiske realfag.
Felles service
Fiskeriteknologisk forskningsinstitutt
Institutt for fiskerifag
Institutt for biologi og geologi
Tekniske fellesfunksjoner
Institutt for samfunnsvitenskap
Statsarkivet
Institutt for språk og litteratur
Universitetsbiblioteket
Tromsø Museum
Administrasjonen, universitets- og Samskipnadens
Examen Philosophicum
Idrettshall
Forretninger
Medisinske Institusjoner - Funksjonene utenfor universitetet

Palestina — solidaritet!

Dei al- Asad Progressiv front

I tida framover vil Palestinafront-gruppa i Tromsø samle inn penger til et samfunns- hus i den palestinske lands- byen Deir al-Asad i Israel.

Men hva er egentlig Deir al-Asad, og hvorfor er det så viktig å få bygd et samfunns- hus der?

DEIR AL-ASAD

Landsbyen Deir al-Asad ligger i Galilea i et område som ifølge FN's delingsplan i 1947 skulle være en del av en palestinsk stat. I 1948-49 ble imidlertid området der Deir al-Asad ligger okkupert av Israel. Omlag en fjerdedel av landsbybefolkninga blei da fordrevet, og det blei iverksatt ekspropriering av eiendom og land. Palestinere blei utsatt for vilkårlig husarrest, yrkesforbud, fordriving eller fengsel. På denne måten fikk staten Israel en utstrakt kontroll (ofte gjennom stråmenn) over landsbyens politiske, sosiale og økonomiske liv. Samtidig var befolkninga i Deir al-Asad prega av indre splittelse og politisk apati. Og omtrent alt vi ville regne som sjølsagte behov som skolebygninger, elektrisitet, innlagt vann og et kloakkanlegg, helsetjeneste osv., mangla. Dette i et land der «de utvalgte» hadde og har en levestandard på vesteuropeisk nivå. Denne klare diskrimineringa har holdt seg til i dag og er sjølve bærebjelken i den sionistiske staten Israel. Denne diskrimineringa og undertrykkinga gir seg ulike utslag i det israelske samf., men for befolkninga i Deir al-Asad vil

dette særlig gi seg uttrykk i myndighetens sabotering i deres legitime rettigheter, samt i måten de jødiske nybyggerbyene blir etablert på. I Deir al-Asad har alt dette gitt seg synlige og konkrete uttrykk. I 1963-64 eksproprierte staten Israel ca 20% av dandsbyjorda i Deir al-Asad for å gi plass til en ny jødisk nybyggerby. I dag ligger Karmiel like opptil Deir al-Asad og har omtrent alt hva Deir al-Asad mangler: store vannkvorer, elektrisitet, telefon, innlagt kloakk, skoler, godt utbygd helsetjeneste, industriarbeidsplasser, nok jord osv. Denne moderne «vestlige» nybyggerbyen eksisterer altså side om side med Deir al-Asad som er hundreder av år gammel, og som bærer preg av nettopp det i sin

fattigdom. Og poenget er her at hvis Deir al-Asad og andre palestinsk-arabiske landsbyer vil ha f.eks. en skole, så må de som oftest skaffe seg det sjøl. Det kan i noen tilfelle være en umulig oppgave i så fattige samfunn.

Slik sett gjenspeiler landsbyen Deir Al-Asad den generelle situasjonen som møter de fleste palestinsk-arabiske landsbyene på okkupert område. Men det som har særmerka Deir al-Asad si historie er at landsbybefolkninga ikke bare har vært undertrykt og lidende, men også kjempende. Eksproprieringene i 1963-64 skjedde ikke uten motstand og har gitt landsbyen ry på seg for å ha en militant motstandsvilje. Landsbybefolkninga motsatte seg nemlig eksproprieringstiltakene og fortsatte med å dyrke jorda si, de fikk støtte fra andre landsbyer og fra deler av den jødiske opinionen. Staten Israel møtte denne motstanden med å bringe folk inn for retten og ilegge bøter. Noen blei sendt i fengsel, deriblandt Uri Davis som også er kjent i Norge (for sitt forfatterskap). Han blei idømt 8 måneders fengsel for «ulovlig å ha oppholdt seg på avstengt område». Motstanden mot eksproprieringene var så sterk at først omlag 1970 hadde staten Israel full kontroll over den ekspropriererte jorda. Da sto byen Karmiel rett ved sida av den palestinsk-arabiske landsbyen Deir al-Asad.

PROGRESSIV FRONT

Deir al-Asad blei godkjent som egen valgkrets i 1976 etter at de bl.a. hadde måttet trekke den israelske regjeringa for retten for å få det igjennom. Progressiv Front vant valget. Det var en bredt sammensatt gruppe av motstandsfolk som gikk til valg på et program som først og fremst skulle møte landsbyens mest nødvendige behov så som utbygging av vegger, skoler, helsevesen, vann og kloakk osv. Etter valget begynte de arbeidet så å si uten penger. Men på grunn av den breie støtten i landsbybefolkninga så har de kunnet mobilisere til dugnad for å bygge vegger og skole, samle inn penger til helsetjeneste osv. Tendenser til indre splitting og politisk apati har opphørt.

En del viktige prosjekt vil imidlertid landsbybefolkning- en ikke kunne fullføre med egne ressurser. Den trenger pengestøtte utenfra. Bygginga av et samfunns hus er et tiltak som bl.a. Palestinafronten i Norge vil samle inn penger til i tida framover.

Hvorfor er det så viktig å bygge et samfunns hus i Deir al-Asad? Progressiv Front som sjøl har valgt ut prosjektet meiner at etableringa av et samfunns hus er like viktig som anskaffelsen av vann, elektrisitet og skole. Dette viser hvor stor vekt Progressiv Front legger på kultur, sosiale aktiviteter, studier og allmenn politisk skoling. (Jmfr. de mange Folkets Hus som blei bygd av arbeiderbevegelsen i Norge i 20- og 30-åra) De palestinsk-arabiske samfunnene i Israel kan ikke møte alle befolkningas behov (materielle og politisk/

Denne mannen er stolt over Deir al-Asad og viser med iver hvordan befolkninga vedlikeholder landsbyen sin. (Foto: Palestina-Nytt)

sosiale/kulturelle) uten ei viss pengestøtte utenfra.

Det som vi i Norge må vite er at det nye styret (Progressiv Front) i Deir al-Asad vil bli bedømt av omverdenen ut i fra hvordan det løser slike behov. Utfallet vil kunne påvirke framtidige valg i andre palestinsk-arabiske landsbyer i liknende situasjoner som Deir al-Asad har vært i. Det er viktig å vite at Progressiv Front-styret i Deir al-Asad blir regna — både av de israelske myndighetene som av palestina-arabere i Israel — som en frontlinjebevegelse i den palestinsk-arabiske kampen på okkupert område. Pengestøtte utenfra til bygginga av samfunns hus vil være et direkte bidrag i denne kampen.

Sjølve samfunns huset vil bli bygd på dugnad av landsbybefolkninga og vil romme et forsamlingsrom for større møter, dessuten et bibliotek, studiesirkelrom, lesesal, materialrom, m.m. Innsamla midler vil bli kanalisert gjennom den nystarta «Nordisk komite for palestinsk utdanning og kultur». Palestinafronten i Tromsø vil samle inn penger på stands i tida framover. For mange vil det likevel sikkert være greiest å gi støtta til: «Palestina-solidaritet», Boks 7158 H.Oslo 3. Postgiro 2 27 97 27.

For Palestinafrontgruppa i Tromsø
Tore Hoel.

Dagens lille tankevekker!

Denne er i dag hentet fra avisa til NKS. Selv om det er en del år siden denne revolusjonsdebatten foregikk, har den like stor aktualitet idag. Nå må progressive ta seg sammen.

Studenter og øl

«Ølhallen vil sikkert være det bestående samfunns beste garanti for at det ikke blir noe av de planlagte revolusjoner. Studenter som drikker Mack-øl er fredelige og vennesele personer». Dette skriver avisa Tromsø 22-12-73. Det burde være en god oppfordring til alle progressive til å ta alvorlig spørsmålet om bruk av rusmidler.

Støtt sykepleierelev-ene i kamp mot turnustjenesten

Norske Sykepleierelevers Landslag har jobbet aktivt siden 1974 med å få fjernet 4 mnd. turnustjeneste som Sosialdepartementet påla oss i 1975. Norsk Sykepleierforbund har jobbet siden 1912 mot all form for pliktjeneste.

Hva er turnustjeneste? Sykepleierelevne har 3 års utdanning på offentlige godkjente skoler. Etter endt utdanning og avsluttet eksamen, må vi ut i 4 mndrs. tjeneste for å bli off. godkjente. Vi godtar ikke turnustjenesten fordi:

Har ingenting med utdannelsen å gjøre.

Vi har samme jobb, lønn og ansvar som off.godkj. sykepleiere.

Det er ren arbeids erfaring. Vi har ikke krav på veiledning. Det er utenom skolens ansvarsområde.

Departementet sier: «Turnustjenesten har ingen pedagogisk verdi, og det har da aldri vært meningen.

Er ingen kompensasjon for tapt praksis.

Praksis under skolens veiledning skal ikke erstattes med læring ved prøving og feiling.

Tapt praksis i f.eks. medisin, kirurgi, pediatri kan ikke kompenseres ved 4 mndr. på eks. geriatrisk avd.

Vi får ikke veiledning fra skole og sykehus.

Fører til økt gjennomtrekk og belastning på avdelingene.

Vi risikerer å jobbe på steder vi ikke ønsker.

Vi er på avdelingene 2-4 mnd. Sykepleierne må stadig la opp nye folk, — mindre tid pasientene.

Sykehus har av denne grunn nektet å ta imot turnussykepleiere.

Pålagte gruppeledersplitter yngre og eldre sykepleiere.

Vi er pålagt å skaffe gruppelederkurs i disse 4 mnd. Kapasiteten er i dag sprengt og det er lang ventetid.

Turnussykepleierne må gå åran sykepleiere som har vært lenge og trenger kurset.

Sosialdepartementet mener dag:

Sykepleiere har for liten praksis til å ta jobb i utlandet etter endt utdanning. Land utenfor Norge har egne regler for godkj. av sykepleiere og har selv ansvar for å påse at norske søkere fyller disse kravene. Antall praksistimer er høy sammenliknet med andre europeiske land. I perioden 1973-77 reiste 1 sykepleier utenlands med 0 års arbeidserfaring. Må 1700 sykepleierelever pålegges turnustjeneste hvert år p.g.a. dette.

Sosialdepartementet har fått forhandlingsfrist til 1. oktober. Dersom ikke turnustjenesten er fjernet vil vi vurdere å gå til en landsomfattende streik 25. okt.

Vi jobber aktivt for å forberede aksjonen, og ønsker støtte fra andre studentgrupper.

Turnustjenestekomiteen v/Sykepleieskolen i Tromsø

Redaksjonelt merknad til appellen fra sykepleierelevne

Etter at Studentavisa mottok overstående innlegg fra sykepleierelevne i Tromsø, er det kommet melding om at turnustjenesten for nyutdannede sykepleiere er avvirket. Dette ble klart

etter et møte mellom helse direktøren, departementsstiftelsen, Norske sykepleierelevers landslag og Norsk Sykepleierforbund. Heretter skal en sykepleier bli offentlig godkjenning etter avsluttende eksamen ved sykepleierskole. Avtalen går imidlertid ut på at en nyutdannet pleier ikke skal inneha overordnet stilling som sykepleier eller en stilling der vedkommende ikke kan kontakte erfarne pleiere det første året.

Studentavisa er interessert i å høre fra sykepleierelevne her i Tromsø om de er fullt ut fornøyd med den løsningen som nå er framlagt for dem!

Røde Emmas anarkistiske erindringer

Røde Emmas anarkistiske erindringer har i vår kommet ut på pax forlag. Emma Goldman var feminist, men hadde et politisk engasjement som gikk langt utover det som den borgerlige kvinnebevegelsen oppfattet som kvinnepolitiske spørsmål.

Hun emigrerte fra Russland til USA som 16-åring, i 1877, og livnærte seg som sypike og jordmor. Hennes arbeid som jordmor satte henne i kontakt med arbeiderklassen, og hun lærte snart å kjenne den sosiale nød. Kvinnene fødte hjemme, ofte i en vrimmel av unger og under svært uhygieniske forhold. Det første barnet hun tok imot måtte hun ta imot i duken fra stuebordet da det ikke fantes noe rent tøy i huset.

Emmas erindringer fra den første tida i USA skriver seg fra omgangskretsen av anarkister og er i litt for stor grad prega av personlighetsbeskrivelser og forelskelser. Men det som gjør boka god er at Emma Goldman etterhvert deltok i det politiske liv. Hennes erindringer blir derfor ei god historiebok fra århundreskiftet i USA og tida like

etter 1917 i Russland. Emma Goldman reiste rundt og agiterte. Hun tok opp kampen for fengslede kamerater, for arbeidere i streik og for kvinnefrigjøring. De første årene i anarkistbevegelsen gir inntrykk av en voldsom aksjonisme og utadrettet virksomhet. Røde Emma måtte etterhvert ta standpunkt til de ulike anarkistiske retninger som utviklet seg. Hun tok avstand fra den liberalistiske anarkismen med amerikaneren B. Tucker som ideologisk far og fra de tyske emigrantenes aksjonistiske teori og sentralistiske oppbygging.

Emma Goldman tok opp Kropotkins anarko-kommunistiske ideer. De individuelle opprørsforsøkene ble avløst av industrielle aksjoner. Hun propaganderte for generalstreiken i samarbeid med IWW, Industrial Workers of the World, den amerikanske syndikatforeningen. I flg. den syndikalistiske teorien skal fagforeningene være revolusjonære kamporganer. Samtidig skal de være de organisatoriske kjernene som det økonomiske livet skal organiseres rundt i det nye samfunnet. Oppbyggingen av dem må

derfor uttrykke arbeidernes virkelige mål, ikke statens overtakelse av produksjonsmidlene, men arbeidernes sjølforvaltning. Kampmetodene var streiker, sabotasje og framfor alt generalstreiken.

Det var med disse teoriene Emma Goldman kom til den unge sovjetstaten i 1919. Hun møtte Lenin, Kollontay og Krapotkin. Hun opplevde på nært hold hvordan revolusjonen stivnet til i statsbyråkrati. Siste del av boka er et historisk bidrag i debatten om oppbygginga av et sosialistisk land, en debatt som idag på ingen måte er aktuell. —

Josef Stalin skrev i 1906 at anarkismens advarsler mot spirene til en totalitær statskapitalisme, ikke var annet enn en Don Quijote-aktig kamp mot egne fantasibilder. Emma Goldman gjorde seg mange tanker om karakteren av begrepet revolusjon og kritiserte seg selv for å ha hatt for stor tiltro til Bakunins tese om at den destruktive lysten også inneholder det skapende element. Altså at en automatisk vil kunne skape et nytt og bedre samfunn når det gamle er revet ned. —

Hun gjør opp med forestillingen om at en revolusjon hovedsakelig er en ytre forandring og peker på nødvendigheten av en kulturrevolusjon, dvs. en total omvurdering av verdier. Derfor er det viktig at vi lærer å tenke og handle annerledes før revolusjonen kommer.

Hennes erindringer ender opp med at revolusjonære midler må være i overensstemmelse med revolusjonære mål. Kvinnesaken var for henne en naturlig del av det målet hun kjempet for. Hun satte et spørsmålsteget ved

Anarkistiske erindringer
(Oversatt av Kirsten Nordberg)
paxbok 578 - Kr. 45,—

Emma Goldman

forestillingen om at det politiske livet ville bli moralsk høynet når kvinnene fikk stemmerett, og at kvinnenes frigjøring kunne skje gjennom parlamentariske former.

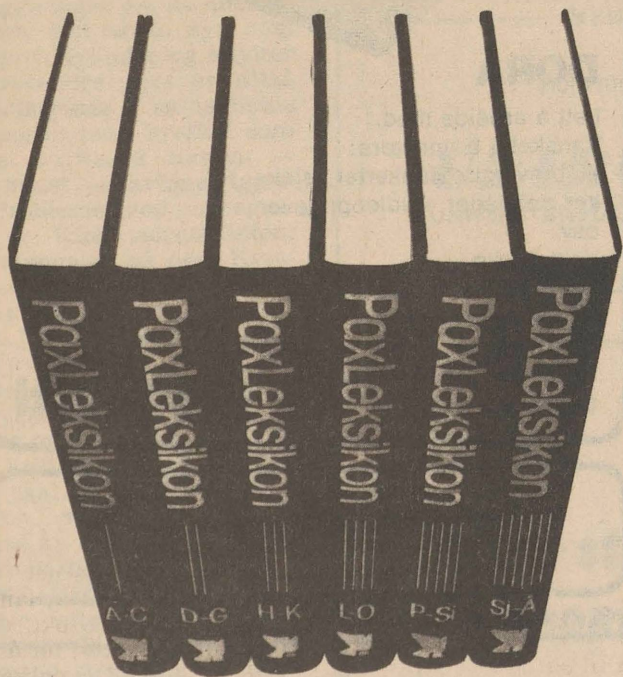
Hun la seg ut med den borgerlige kvinnebevegelsen da hun kritiserte dens puritanisme og fortregning av kvinnes emosjonelle behov. Den nye kvinnebevegelsen i USA har tatt opp hennes ideer. Den 26. august 1970, under den

første store demonstrasjonen som kvinnebevegelsen arrangerte, marsjerte en gruppe som kalte seg Emma Goldman Brigaden N.

Nå har du sjansen til å lese ei levende historieskildring skrevet av en av kvinnebevegelsens ledende skikkelser. Bra bok for historiestudenter skulle jeg tro. Styrk kvinneperspektivet i faga!

Else Bottengård.

PaxLeksikon

Et alternativt leksikon i seks bind som kombinerer kritisk sakkunnskap med et standpunkt. PaxLeksikon - for lesing like mye som for oppslag, for forståelse like mye som for kunnskap.

**Stor-
markering
også i
Tromsø**

Torsdag 26. oktober kommer bind 1 av det nye PAX-leksikonet på markedet. Begivenheten vil bli markert med et storstilt arrangement i Oslo. De etterfølgende dagene vil denne for norske sosialister og norsk venstreside så viktige begivenhet også bli markert ved arrangement rundt om i andre norske byer.

Tirsdag 31. oktober er dagen for presentasjonen av PAX-leksikonet i Tromsø. Gjennom et arrangement i Aagaard-salongen om kvelden klokka åtte håper vi å kunne sette folk i

Hva er Pax leksikon?

Innledningsvis er det kanskje lettere å si hva Pax leksikon ikke er, nemlig enda et norsk leksikon fra A til Å, i mange bind med såkalt «objektiv» kunnskap til uvurderlig glede for alle kryssordfantaster i landet. Typisk for denne typen leksikon er oppdelinga av kunnskap — de tusenvis av oppslagsord har ingen sammenheng. Og det er bare et fåtall av oppslagsordene som direkte angår deg. De tradisjonelle norske leksika (som det stadig selges flere av) representerer på denne måten kunnskap — men ikke innsikt. Innsikt og viten om sammenhenger blir imidlertid stadig viktigere for dem som ønsker et alternativ til den rådende samfunnsut-

Tromsø i en riktig «kjøpe-PAX-leksikonet»-stemning.

Hovedhensikten med et presentasjonsmøte er å gi et innblikk i den politiske, historiske og opplysningsmessige sammenheng PAX-leksikonet står i. Ved hjelp av lokale krefter vil vi gjennom innlegg, foredrag og kunstneriske innslag søke å gi Tromsø-folk en forståelse av PAX-leksikonets politiske betydning i dag og hvilken tradisjon det står i når det gjelder opplysningstiltak til beste for den norske arbeider, fisker og bonde.

Ved siden av dette skal møtet også bidra til en samling og inspirering av salgstroppene.

Når det gjelder salgsopplegget, se annet sted i avisa.

Vi satser på at folk vil fylle Aagaard-salongen til randen og være med på å gi utgivelsen av PAX-leksikonet den bravour den fortjener.

Tromsø bokkafe

viklinga.

Dette er bakgrunnen for Pax leksikon, som nå lanseres som «et opprør i seks bind». Pax leksikon er således et politisk prosjekt for hele venstresida. På samme måte som Arbeiderbevegelsens leksikon (som ble utgitt av Mot Dag tidlig på 30-tallet), vil Pax leksikon forsøke å kombinere innsikt og kunnskap slik at det gir samfunnsforståelse. Det medfører naturligvis at du i leksikonet ikke vil finne alle de tradisjonelle leksikonordene. Til gjengjeld vil du trolig finne en god del nye. Overalt har leksikonet søkt å få med den voldsomme utviklinga som har skjedd i samfunnsfagene det siste tiåret — det gjelder kanskje særlig felter som økologi, kvinnekamp og marxistisk teori. Nå vil det riktignok kunne innvendes at en del av bidragene spriker noe — (med over 400 forfatte-

re er det kanskje ikke så overraskende). Men også på dette feltet vil det være riktig å si at leksikonet avspeiler den politiske situasjonen i Norge i dag. På venstresida i norsk politikk finnes det ikke ett parti med en samlende helhetsforståelse — snarere er bildet preget av at flere partier, grupper og fraksjoner har begynt å utvikle teorier og perspektiver. I denne situasjonen vil Pax leksikon være et viktig bidrag til å reise diskusjonen på venstresida. Utad i kampen mot høyrekraftene i samfunnet vil leksikonet være et sentralt innlegg i den ideologiske kampen — kampen om hvordan verden skal defineres: fra arbeiderklassens perspektiv eller fra borgerskapets? Og ut fra kunnskap og forståelse springer som kjent handling.

Tromsø bokkafe

Direktesal av Pax-leksikon

Pax-leksikonet blir ikke berre å få kjøpt i bokhandlane i byen. Kvar einaste student i Tromsø kan rekne med å bli oppsøkt av ein annan student som kan formidle direktesal av leksikonet.

Etter avtale med PAX skal Tromsø Bokkafe stå for direktesalet her i byen. Tromsø Bokkafe (danna i vår) har enno ikkje fått tak i hus å etablere seg i, og er derfor

ennå så lenge ein bokkafe utan bøker. Når bokkafeen vel er kommen i drift, håpar vi at han kan bli eit sentrum for ei partiuavhengig og ikkje-sekterisk sosialistisk kulturverksemd her i byen.

Direktesalet av Pax-leksikon vil starte samtidig med salet i bokhandlane, men ein vil unngå å konkurrere direkte med UNIBOK med deira eigne salsmetodar. Det vil derfor ikkje bli sett opp salsstands på universitetsområdet. Alle studentane kjem altså til å bli oppsøkte direkte, trullig av ein dei allereie kjenner frå det fagstudiet dei nett no held på med.

Støtt PAX ved å kjøpe leksikonet på direkte-sal. Dessutan treng du leksikonet og!

OVERGANG ...

Studentidretten....

Forts. fra side 12

kesskolen) eller på Sommerlyst. Vi har i stor grad dekket det behovet som har meldt seg blant studentene. Også i år regner vi med å bli tildelt nok treningstimer.

Men mulighetene blir vel større når Universitetet er ferdig ute i Breivika?

— Hallprosjektet ligger i det 4. byggetrinn (1981-83), men det er en fordel å få samlet studentene på en plass og i tillegg ha egne treningshaller. Da kan man øke aktiviteten blant studentene fordi mulighetene for informasjon utad er mye større. Slik er situasjonen er idag med universitetet spredt ut over hele byen er det vanskelig å få koordinert enkelte aktiviteter. Dessuten forsvinner våre oppslag i mengden av de politiske plakaten på de ulike institutt. Dårlig informasjon var en av årsakene til at fotturneringa i vårsemesteret ikke ble avsluttet.

Hvorfor deltar ikke TSI i de landsomfattende studentmesterskap?

— Vi har fått mange innbydelser, f.eks. til ei fotballturnering mellom universitetene og høyskolene i landet. Det er imidlertid et økonomisk problem. Men vi må ha lov til å forvente at interessen for å være med på slikt i første rekke må komme fra studentene selv. Vi i styret kan ikke melde på lag uten at vi har fått forespørsel fra studentene.

Andre idrettslag lider av mangelen på ledere. Har dere det samme problem?

— Det er liten opplutning på årsmøtene. Ifjor var vi 10-12 personer som møtte opp. Mange av de gruppelederne som ble valgt var ikke på årsmøtet. De som tok de ulike lederverv var vel heller ikke forberedt godt nok til å kunne lede gruppene på en tilfredsstillende måte. Derfor virker det idag som om at det råder kaotiske forhold.

For kanskje å få ei løsning på trener/lederproblemet vil vi på førstkommende årsmøte foreslå godtgjørelse for de som stiller seg villig til å trene, evt lede ei gruppe.

Dvs. å kjøre samme linje som konkurranse-klubbene?

— Ja, dessverre ser det ut som at det er den eneste løsningen. Vi må gjøre det mer attraktivt å jobbe i ledelsen for de ulike grupper. Når det gjelder betalingen så er det en av de saker vi skal diskutere på årsmøtet.

Når avholdes årsmøtet?

— Omkring 16. oktober, og vi satser i år på sterkere mobilisering enn tidligere. Blant annet vil vi mangfoldiggjøre et skriv som blir delt ut i hver postkasse på studentbyene, med informasjon om de saker som skal taes opp samt en oppfordring til å møte.

Får dere mye kritikk?

— Mange studenter klager over at idrettslaget er så dårlig organisert, men ingen møter opp på møtene våre. Denne manglende interesse er ofte avgjørende for styrets innsats og arbeid.

Hva skal man gjøre for å få interessen opp?

— Vi har planer å lage et informasjonshefte om TSI og

vårt tilbud som skal deles ut på studentbyene og de ulike institutt. Det er spesielt tenkt de nye studentene, men også andre som vil delta på en eller annen slags aktivitet, sier Gunn Tove som til daglig er et fast inventar på Skarps sterke damelag i fotball og dessuten har to søsken som tidligere jobbet aktivt i TSI.

Et område...

Forts. fra side 6/7

som ble foretatt høsten 1975 har studentene behov for til sammen 71 plasser, mens de reelle tallene er opp mot 150.

Spebarnsstuer:

Det er satt av areal til spebarnstuer på 8-10 kvm i hvert byggetrinn.

Post/bank:

Det vil bli lagt opp til at slike institusjoner skal få etablere seg på universitetstomta, disse skal ikke bare betjene universitetsområdet, men også omegnen i nordbyen.

Helsestasjon:

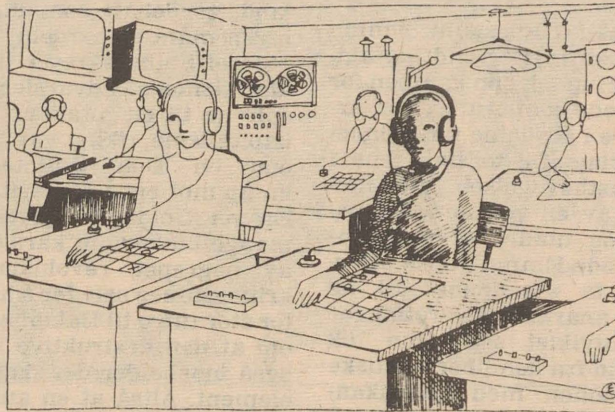
Denne vil bli bygget i forbindelse med MI, og i likhet med post/bank skal denne også bli benyttet av folk fra området rundt universitetstomta.

Lånekassa med eget kontor i Tromsø

Fra nyttår vil Statens Lånekasse få eget kontor i Tromsø. Personalet er alt tilsatt og skal på opplæringskurs i Oslo før jul. Kontoret vil ikke drive søknadsbehandling, men begrense seg til rådgivning og veiledning.

Rektor i Bergen:

Vil innføre kurs og vekt-tall på HF og SV fakultetene

Den nye rektoren ved Universitetet i Bergen, Ørjan Øyen, har i intervju med «Universitetsnytt» og «Stud-Vest» i Bergen gått inn for at vektall og emneoppdeling på HF- og SV-fagene.

Begrunnelsen hans faller på flere punkter sammen med

Tingflertallets begrunnelse her i Tromsø for å slutte opp om de nye adjunkt- og lektorforskriftene.

Rektor Øyen legger ikke

bare vekt på at en utdanning mindre biter gjør det lettere bygge opp fagkombinasjoner tilpasset den enkelte studentens interesser og motivasjon. Han trekker også fram at universitetene må unngå å bli så utenfor i lærerutdanninga og voksenopplæringa. Et kursystem vil ifølge Øyen være en struktur mer tilpasset en situasjon med livslang læring. Til slutt nevner han at dette også er et økonomisk spørsmål. Det er viktig å få skåret ned eksamenskostnadene.

«Studentavisa» kan til en enting opplyse at et slikt system allerede er innført i Trondheim. Der er cand.mag utdanninga allerede skåret ned til den nye 4-års veien, både HF- og SV-fagene er bygd opp av en rekke mindre kurs med hyppige eksamener.

Studentenes antakelser om hvilke rasjonaliseringsframstøt som følger etter de nye adjunkt- og lektorforskriftene er med andre ord ikke grepet helt ut av løse lufta.

Pomoaksjonen..

Forts. fra side 11

f.eks. Hawk Club? Sjølsagt ikke. Men vi kan ikke støtte denne aksjonen fordi den totalt mangler en gjennomtenkt analyse. Det er på tide at de som vil bekjempe den ideologiske undertrykkinga av kvinner spør seg sjøl om hvem de vil samarbeide med, og hvem de vil appellere til. Rein moralsk spontanisme fører ikke kvinnekampen framover!

Torill Fiva, Tove Fløysvik, Bi Kaavind, Randi Jakobsen, Irene Kulleseid, Anne-Lise Langfeldt, Inger-Anita Mar-kussen og Audhild Nedberg.

Den nye DORA er rød i fargen. -Og gir mye for pengene.

DORA

Lett å arbeide med. Vanskelig å unnvære: til brev, giroblanketter, sjekker, søknader, studieoppgaver osv. Vekt 4,2 kg. Lett å ta med seg. Og se prisen. Kr. (eks. moms). Dora, perfekt til finger-spissene.

olivetti

Kjell Arnesen %

Kaigt. 3 A — Tromsø

ALLE ER SOM HØKER ETTER CENTRUMS BØKER

Centrum Bok- og Papirhandel

Telefon 83540 9001 Tromsø Storgata 73

MUSIKKPROGRAM

PROGRAM OKTOBER:

Fre/lør 13-14/10: Augustin Pereyea Lucena — Bossa Jazz
Sønd 15/10: Halvdan Sivertsen — viser etc.
Onsd. 18/10: Afrolaget — afrorock/jazz
Fre/lør 20/21/10: O.E. Rudes Seksett jazz

FOLKEMUSIKKUKKE:

Tirs, ons, tors, 24/25/26/10: Nabolaget
Fre 27/10: Folque
Lør 28/10: Norsnorsk Visegruppe
Sønd 29/10: Folque

NOVEMBER:

Onsd. 1/11: Tromsø Storband jazz
Fre/lør 3-4/11: Arild Andersen Kvartett jazz
Onsd. 8/11: Tageløf Kvartett jazz
Fre/lør 10-11/11: Silk & Steelband — rock etc.
Onsd. 15/11: Jazz i Sandsational's regi
Fre/lør 17-18/11: Gravrol/Kolsvik jazz
Onsd. 22/11: Ikke bestemt
Fre/lør 24-25/11: On The Rocks
Onsd. 29/11: Ikke bestemt. Jazz i Sandsational's regi
Fre/lør 1-2/12: Cunnycan

Med forbehold om evt. endringer.

Pomo-aksjonen..

Forts. fra side 2

seksualpuritanere falt hverandre om halsen.

Poenget vårt er at grunnlaget er lagt for at det samme også kan skje her. Om det ikke skjer ved åpen tilslutning, kan det likegodt skje ved at opinionen dreies i puritansk retning. Derfor er det i beste fall uttrykk for et utrolig kort gangsyn når aksjonsgruppa nekter å diskutere porno på et mer prinsipielt plan og sette det i sammenheng med tidligere aksjoner og problemstillinger som ellers er reist i kvinnebevegelsen. Hvordan skal vi ellers lære av tidligere erfaringer?

NEI TIL FORBUDSLINJA

Kvinnefronten går inn for forbud mot porno. En del av medlemmene i aksjonsgruppa er medlemmer av Kvinnefronten, og ellers kom det ikke fram noen motforestillinger mot forbudslinja fra aksjonsgruppa. Vi er i mot en strengere forbudslov. For: å forby porno i et samfunn der seksualiteten er så undertrykt, vil lett virke mot sin hensikt. Sjøl om pornoen i sitt vesen er undertrykkende. Det er dette som gjør spørsmålet så komplisert. Pornografi er mulig p.g.a. fy-for-skam-moralen, men risikerer i sin tur å bli ramma av samme moralen (at pornoen blir ramma betyr ikke at den blir utrydda, snarere at den går mer under jorda.)

PURITANISME OG PORNOGRAFI HÅND I HÅND

Både puritanismen og pornografien er uttrykk for et fordreid og undertrykkende seksualsyn. Det puritanske familie- og seksualsynet går i mot seksualopplysning og alternative samlivsformer og vil holde kvinnene lenka til kjøkkenbenken og forplantinga. Pornografien vil holde oss lenka til senga. Begge deler til glede for patriarkatet og det bestående samfunnssystemet. Både puritanismen og pornografien utelukker kvinnene som sjølsterdige mennesker og begge lyger om kvinneseksualitet. Det er to syn som utfyller hverandre og snylter på hverandre. Det er altså sjølmotsigende å samarbeide mot porno med krefter som har et puritansk livssyn — hvis målet er kvinnefrigjøring. Problemet ved pornografien er ikke seksualiteten, men mangelen på den. Kvinnelig seksualitet fins ikke, og menns seksualitet kobles med makt. Pornoen er et produkt av og avspeiler det samfunnet vi lever i: Prega av kvinneundertrykking, vold, fremmedgjøring og utbytting. En skikkelig kritikk av pornoen som ikke skal føre politisk på villspor, må bygge på ei analyse av det samfunn som skaper pornoen.

ER VI MOT AKSJONER?

Betyr dette at vi er i mot alle konkrete aksjoner mot kvinneundertrykking og derfor egentlig støtter opp om

Forts. side 10

K. Høegh

Bok og Papirhandel

TROMSØ

Studentbolig i Tromsø våren 1979

Frist for å søke hybel/fam.bolig i Studentsamskipnadens boliger for vårsemesteret 1979 er

1. nov.

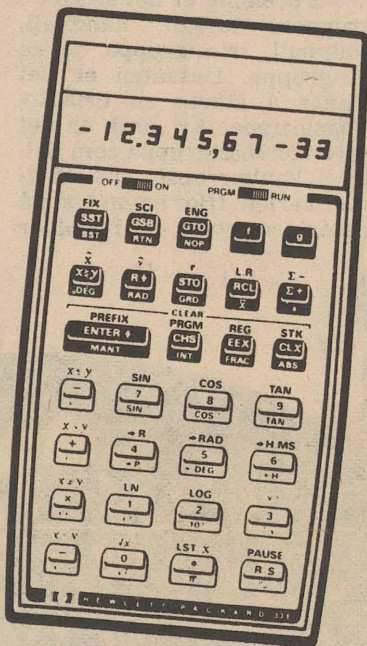
Nærmere opplysninger og søknadsskjema fås ved henvendelse til Studentsamskipnaden, Studentsekretariatet,

Kalgt. 3, postboks 613, 9001 TROMSØ. Tlf. 81 012.

Ny! HP-33E

Programmérbar, teknisk kalkulator med Hewlett-Packard's datalogikk. For den nye, profesjonelle data-generasjonen.

- Større display
- Egen feiltester og feilkodesystem
- Spesiell «Mantisse»-funksjon
- Automatisk separering av tusener
- 49 programlinjer med opp til 4 inntastninger pr. linje
- Redigering, kontroll og betingelsesfunksjoner
- 3 nivåer subrutiner
- Trigonometri i grader, radianer og nygrader, med omregninger
- Eksponentialfunksjoner, $1/x$, x^2 , \sqrt{x} , π , %
- Hele tall, brøk, absolutt verdi
- 13 registre — 8 adresserbare

Prisen er kun kr. 780,- (veil.)

HEWLETT PACKARD

Kom inn og få den demonstrert!

UNIBOK
UNIVERSITETSBOKHANDL

9001 TROMSØ,
Postboks 761
Tlf. (083) 81 012

Også studenter trenger økonomisk veiledning.

Ta kontakt med oss — vi står til disposisjon.

Fellesbanken a.s
Fr. Langesgt. 19/21
Tlf. 86470 - Tromsø.

Har du bestilt din hjemreise til jul? Nå er tiden inne.

Ring 82718 * 82720

Tolketjeneste

I TROMSØSUNDETS SPAREBANK

Skole- og studieservice

— en tjeneste for studenter og skoleelever under videreutdanning.

NYTT I ÅR:

Hvordan skaffe seg etableringslån.

Se vår brosjyre.

Vår jobb er å hjelpe deg.

Tromsbanken as

— din økonomiske rådgiver

Når du spør oss om lån, spør vi hvor du har lønnskonto.

Det er ikke noe å legge skjul på at jo mer du bruker oss, dess bedre kunde blir du. Og det er med oss, som med deg selv — vi låner helst bort penger til de vi kjenner.

Lønnskonto er både en praktisk og grei måte å bli kjent med oss på. Stikk innom oss, så får du flere opplysninger. Velkommen!

JAMEN... JEG HAR IKKE LØNSSKONTO!

TROMSØSUNDETS SPAREBANK

BALSFJORD SPAREBANK

KARLSØY SPAREBANK

MÅLSEV SPAREBANK

TØRREFA SPAREBANK

Tromsø Reisebyrå
Tlf. 83538

STUDENTIDRETTE

Ved våre mindre universiteter synes studentidretten å være en viktig del av studietilværelsen. Det har vært lagt mye vekt for å få skapt muligheter for at studentene skulle kunne drive fysisk trening, enten som aktiv eller som mosjonist.

TROMSØSTUDENTENES IDRETTSKLAG er et av de ferskeste studentforeninger som er dannet (våren 1977). Målsettinga var å få flest mulig studenter i mosjon. Masseidretten skulle prioriteres. Treningsdrakten var ment å være et alternativ og en nødvendighet ved siden av studieplassen på lesesalen.

Inntil nå har foreningen jobbet tungt. Vi har i den forbindelse henvendt oss til fungerende forkvinne, GUNN TOVE MINDE, for å bli mer kjent med endel av de problemer som idrettslaget strir med.

Elite- eller masseidrett

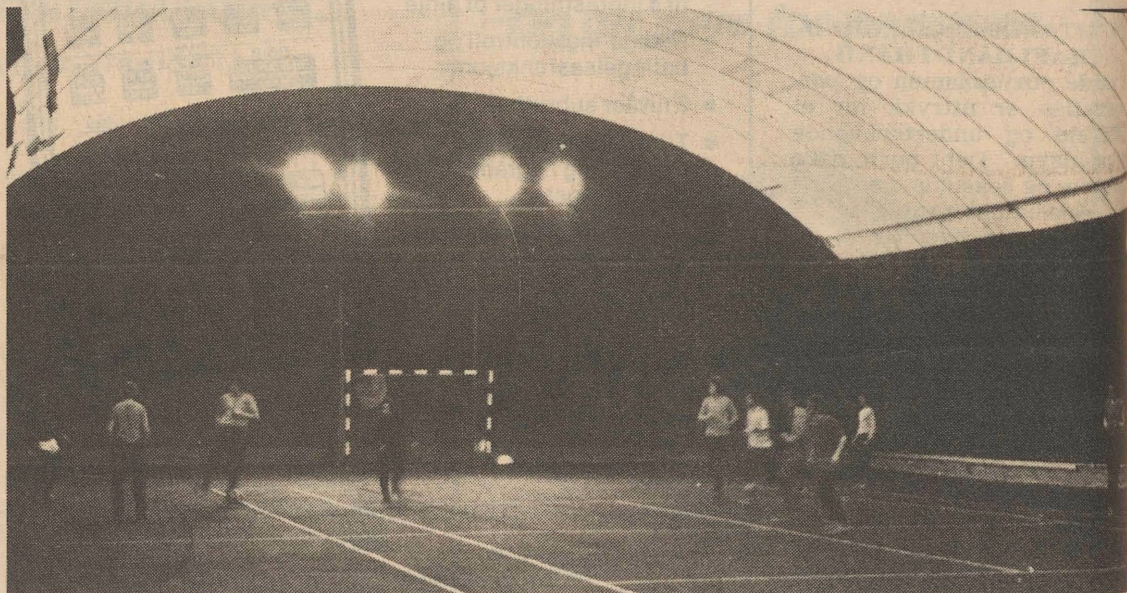
Hvor mange organiserte grupper har TSI?
— Foreløpig er det startet 5 grupper: fotball, håndball, volleyball, trim-gruppa og en ski-gruppe. Dessuten er det planer å starte en orienteringsgruppe. Av disse er det bare volleyballgruppa som deltar i konkurranse, i 3. divisjonsserien. Ifjor havnet de på sisteplass, men de beholder

plassen sin i divisjonen. Volleyballgruppa er den eneste som er tilfredsstillende drevet, med f.eks. godt oppmøte. Når det gjelder fotballen så er den delt opp i både dame- og herregrupper. Damefotballen døde imidlertid fort bort p.g.a. mangel på en leder. Derfor vil vi nå gå inn for ei sammenslåing med herrene.

Er det noen problemer med å få treningstimer i Tromsø?
— TSI som lag er ikke prioritert fordi vi er et nytt lag og fordi vi ikke driver med konkurranse, sett bort ifra volleyball.

Likevel har det vist seg at det ikke er vanskelig å få timer i Plasthallen (ved Y-

Forts. side 10

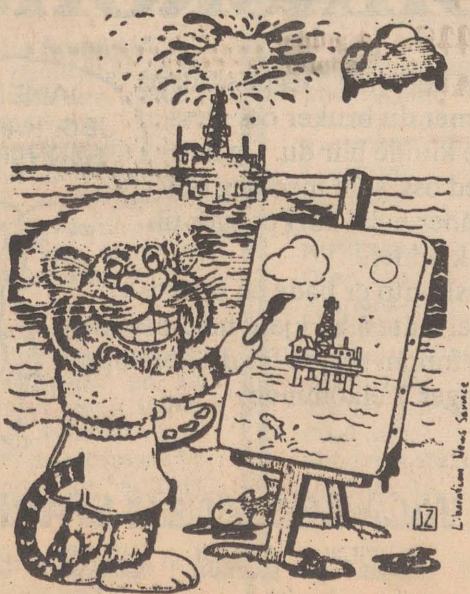

TSI's fotballgruppe i aksjon.

Plasthallen byr på gode treningsmuligheter for fotballjentet.

Oljeaksjonsformannen om framlagt utredning:

Viser at petroleumsforedling er lite sannsynlig i Nord-Norge

— Min foreløpige vurdering er at denne utredningen støtter det synspunktet som bl.a. Oljeaksjonen i Nord heile tida har hevdet, nemlig at olje- og oljebasert virksomhet ikke kan løse de sysselsettingsproblemenene vi har i Nord-Norge. Spissformulert kan en si at foredlingsvirksomhet i nord enten vil bli et gigantisk underskuddsforetakende, eller vil forsterke de konsentrasjonstendensene vi allerede har i landsdelen.

Det er formannen i Oljeaksjonen i Nord, Morten Furunes, som sier dette i en kommentar til utredningen om foredlingsmuligheter og regionale konsekvenser ved petroleumsfunn nord for den 62. breddegrad. Utredningen ble lagt fram for utredningsutvalget i Olje- og energidepartementet onsdag, og er laget av en forskningsgruppe tilknyttet Norsk institutt for byg- og regionforskning og Selskapet for industriell og teknisk forskning (SINTEF)

— Naturgass er det råstoff som er mest aktuelt for eventuell ilandføring og videreforedling i landsdelen. Utredningen viser at slik produksjon kan komme til å lønne seg, men bare dersom den foregår

i et større, integrert anlegg. Fullt utbygd vil et slikt anlegg kunne gi ca. 2100 faste arbeidsplasser, og ville i en anleggsperiode kreve en arbeidsstokk på nærmere 10 000 personer. Utredningen viser at det bare er tre steder i landsdelen — Tromsø, Bodø og Mo i Rana — som ville kunne ta i mot et slikt anlegg uten at det ville bli for dominerende og med for store skadevirkninger i det lokale arbeidsmiljø.

Tanken om et slikt stort anlegg må derfor avvises, slår Furunes fast. — En løser ikke de nord-norske sysselsettingsproblemenene ved å sprøyte inn enda flere arbeidsplasser i de største tettstedene — tettsteder som fra før har mer enn nok med å løse sine vekstproblemer.

— Hva så med mulighetene for å desentralisere en petroleumsbasert foredlingsindustri?

— Fra mange hold har dette vært pekt på som både mulig og ønskelig. Slik jeg ser det, slår denne utredningen beina under en slik tanke. Det er rett og slett så dyrt at det er vanskelig å tenke seg at noen vil gå inn for det.

Utredningen viser at om en

baserer seg på en utbygging i 8 regioner, vil anleggskostnadene øke med fra 10 til 20 prosent, og driftskostnadene med fra 5 til 50 prosent. Dette vil bety en årlig merkostnad på fra 300.000 til 800.000 per arbeidsplass, alt etter hvilket produksjon anlegget driver. Utredningsgruppa konkluderer da også med at en spredt produksjon neppe vil kunne framstille petrokjemiske produkter til en konkurransedyktig pris.

Det kan ikke være meningen at vi skal subsidiere oljebasert virksomhet i landsdelen, vi har da mye mer fornuftige alternativer å anvende pengene til, sier Morten Furunes.

I utredningen pekes det også på flere andre aspekter som gjør at en petroleumsbasert virksomhet ikke løser de nord-norske problemene. På grunn av de krav som stilles til arbeidskraften, må en regne med en relativ liten lokal rekruttering. En skal også merke seg at petrokjemisk industri normalt har få og lite omfattende forbindelseslinjer til det lokale næringsliv, og derfor er dårlig egnet til å skape sysselsetting og vekst i form av lokale ringvirkninger, sier Morten Furunes.